

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

17. august 2017

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

122. plenarforsamling den 22.-23. marts 2017

2017/C 272/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for Kommissionens arbejdsprogram for 2018	1
2017/C 272/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Retsstatssituationen i EU fra et lokalt og regionalt perspektiv	8
2017/C 272/03	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder af Det Forenede Kongeriges ønske om at forlade Den Europæiske Union	11

UDTALELSER

Regionsudvalget

122. plenarforsamling den 22.-23. marts 2017

2017/C 272/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Hen imod en bæredygtig EU-fødevarerpolitik, som skaber arbejdspladser og vækst i Europas regioner og byer	14
2017/C 272/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Integration, samarbejde og resultater inden for sundhedssystemer	19
2017/C 272/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Intelligente specialiseringsstrategier (RIS3): konsekvenser for regionerne og det interregionale samarbejde	25

2017/C 272/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan for Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030 — En katastroferisikobaseret tilgang til alle EU-politikker	32
---------------	---	----

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

122. plenarforsamling den 22.-23. marts 2017

2017/C 272/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lovforslag om forordningen om indsatsfordeling og LULUCF forordningen	36
---------------	---	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

122. PLENARFORSAMLING DEN 22.-23. MARTS 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for Kommissionens arbejdsprogram for 2018

(2017/C 272/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

som henviser til:

— sine resolutioner af 4. juni 2015 om prioriteterne for 2015-2020 og af 8. december 2016 om Kommissionens arbejdsprogram for 2017;

— samarbejdsprotokollen med Kommissionen fra februar 2012;

1. fremhæver behovet for en Europæisk Union, der kan genoprette borgernes tillid til det europæiske projekt; en Union der i højere grad er bundstyret og er mere fokuseret på at tilvejebringe forholdsmæssige, effektive og hurtige løsninger til de større fælles udfordringer, som byer, regioner og stater ikke selv kan klare;

2. forpligter sig til at bidrage til »Overvejelser om Europa«-processen om Europas fremtid, bl.a. gennem en udtalelse fra RU, der bygger på hvidbogen om EU's fremtid og ved at afholde borgerdialoger i lokalsamfundene med henblik på at diskutere emner af europæisk interesse i disse samfund;

3. vil ledsage processen for Det Forenede Kongeriges beslutning om at forlade Den Europæiske Union ved at sætte fokus på de særlige problemer, der påvirker de lokale og regionale myndigheder i de resterende 27 medlemsstater, og ud fra et lokalt og regionalt perspektiv at undersøge spørgsmål med relevans for EU's fremtidige samarbejde med det lokale og regionale forvaltningsniveau i Det Forenede Kongerige, herunder dets selvstyrende nationer.

Beskæftigelse, vækst, investeringer og samhørighedspolitik

4. Det Europæiske Regionsudvalg understreger det presserende behov for en langsigtet EU-strategi, som skal følge efter Europa 2020-strategien, søge at sikre intelligent, bæredygtig, inklusiv, robust og konkurrencedygtig vækst samt udstikke retningslinjer for det europæiske semester, EU's flerårige finansielle ramme og EU's politikker;

5. gør i øvrigt opmærksom på behovet for at tage højde for målene for bæredygtig udvikling som fastlagt i dagsordenen for 2030, der er vedtaget af FN og sanktioneret af Kommissionen, og opfordrer i den forbindelse til en revision af den flerårige finansielle ramme (FFR), så den afstemmes med 2030-dagsordenen og Europa 2020-strategien, idet hovedretningslinjerne bør revideres i lyset af de nye mål for bæredygtig udvikling;

6. minder Kommissionen om, at det er nødvendigt med en EU-strategi om demografi, som tilbyder et bredt, koordineret og integreret svar på de demografiske forandringer, og at der til denne strategi skal afsættes tilstrækkelige økonomiske midler til at tackle de udfordringer, der skal tages op;

7. forventer, at forslaget om den flerårige finansielle ramme (FFR) efter 2020, som Kommissionen vil forelægge inden udgangen af 2017, vil sikre, at EU's udgifter på langt sigt er forudsigelige, omfatte en reform af EU's egne indtægter, sikre EU's budgettets enhed, indeholde yderligere forenklingsforanstaltninger samt fastsætte en varighed på 5 + 5 år med en obligatorisk og grundigt midtvejsrevision efter de første fem år;

8. modsætter sig kraftigt ethvert scenarie for EU27 i 2025, som indeholdt i Hvidbogen om Europas Fremtid, som vil neddrole EU's indsats i forhold til samhørighedspolitikken. Opfordrer i stedet Kommissionen til at fremsætte et omfattende forslag til lovgivning om en stærk og effektiv samhørighedspolitik efter 2020 og minder om, som anmodet om ved tidligere lejligheder, behovet for et nyt kapitel i den 7. samhørighedsrapport, hvor man evaluerer gennemførelsen af den territoriale samhørighed. Lovgivningsforslaget bør tage udgangspunkt i principperne for nærhed, partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer og afspejle de lokale og regionale myndigheders behov og kapacitet og resultaterne af forenklingsarbejdet samt være baseret på et enkelt regelværk og tage højde for de omfattende høringer med alle relevante interessenter, der er involveret. RU opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig territorial konsekvensanalyse af lovgivningsforslaget og er klar til at samarbejde med Kommissionen om dette anliggende. Udvalget anbefaler, at forslagene om samhørighedspolitik efter 2020 omfatter harmoniseringen af ESIF's forvaltningsprocedurer, så regionerne kan optræde som forvaltningsmyndigheder over for Kommissionen;

9. opfordrer Kommissionen til konstant at revidere og overvåge merværdien af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og dens indvirkning på samhørigheden og opdele rapportering om nøgleresultatindikatorer og nøgleovervågningsindikatorer efter modtagere og regioner på NUTS II-niveau samt offentliggøre disse indikatorer. Der er i høj grad behov for yderligere klarhed og vejledning for lokale og regionale myndigheder om, hvordan EFSI kan kombineres med andre EU-ordninger såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og frem for alt fremme en større inddragelse af lokale og regionale myndigheder i forvaltningen af fonden, især med henblik på etablering af regionale eller multiregionale finansieringsplatforme bl.a. i synergi med de samhørighedspolitiske foranstaltninger. Udvalget er dog principielt imod at overflytte ressourcer fra samhørighedspolitikken til centralt forvaltede programmer;

10. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forbedret forslag om Connecting Europe-faciliteten (CEF) efter 2020, der vil fremme initiativer om gennemførelse af det omfattende netværk og fungere som bindeled for TEN-T netværket i grænseregioner, forbedre forbindelserne i perifere områder og fokusere på såkaldte manglende forbindelser over grænserne. Udvalget opfordrer til, at motorvejene til søs også sikrer forbindelser med fjerntliggende områder, navnlig mellem øer og regionale centre, og understreger behovet for synergi mellem de økonomiske ressourcer i EFSI, CEF og ESI-fondene for at sikre den bedste anvendelse af alle disponible EU-midler;

11. gentager sin anmodning om, at man i Kommissionens årlige arbejdsprogram for 2018 medtager udarbejdelsen af den territoriale vision for 2050, og betoner behovet for en ny territorial vision, da aftalen om det europæiske fysiske og funktionelle udviklingsperspektiv fra 1999 skal opdateres;

12. understreger behovet for at følge op på gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne med henblik på at systematisere resultaterne af de tematiske partnerskaber, redegøre for aspekterne vedrørende bedre forvaltning og gøre det muligt at overføre disse til det kommende lovgivningsmæssige forslag om FFR efter 2020. Denne tilgang bør indgå i forberedelsen af den fremtidige samhørighedspolitik efter 2020 og efterfølgeren til Europa 2020-strategien;

13. forventer i den forbindelse en specifik opfølgning på det tematiske partnerskab for byerne om boliger. Denne opfølgning kunne tage form af en EU-dagsorden for boliger, som kunne koordinere boligspørgsmålet, som indtil nu kun behandles på horisontal vis gennem sektorspecifikke politikker såsom dagsordenen for byer, bæredygtig udvikling, samhørighedspolitik, konkurrencepolitik eller sociale initiativer som f.eks. den europæiske søjle for sociale rettigheder;

14. forventer, at Kommissionen inden udgangen af 2017 fremlægger sit forslag til det følgende rammeprogram for forskning og innovation, som bør bygge på Horisont 2020 og opretholde en strategisk holdning til spørgsmål, der har betydning for EU's fremtid, ikke bør være afhængig af kortsigtede budgetmæssige løsninger og bør finde en balance mellem ekspertise og samhørighed med henblik på at bygge bro over innovationskløften i lyset af de eksisterende samfundsmæssige udfordringer;

15. henleder opmærksomheden på modellen fra platformen for udveksling af viden for at øge udbredelsen og betydningen af offentligt finansierede forskningsresultater;
16. gentager, at det er nødvendigt at skabe en fælles ramme for anerkendelse af uformel og ikkeformel uddannelse for at lette udarbejdelsen af relevante nationale procedurer;
17. ser frem til at bidrage til en vellykket gennemførelse af 2018 som det europæiske år for kulturarv ved at kæde det sammen med lokale og regionale kulturelle strategier samt strategier for turisme;
18. opfordrer Kommissionen til at fremlægge konkrete foranstaltninger for at sætte fokus på hindringer for investeringer samt bygge bro over investeringskløften. Udvalget understreger navnlig, at niveauet for offentlige investeringer — hvoraf mere end halvdelen kommer fra byer og regioner — fortsat er for lavt, delvist som følge af begrænsninger på grund af budgetreguleringsmekanismer på EU- og nationalt niveau. Udvalget beder indtrængende Kommissionen om at indføre foranstaltninger, der gør stabilitets- og vækstpacten mere vækstoffremmende og i højere grad tilskynder til langsigtede og strategiske investeringer startende med at udtage den regionale/nationale medfinansiering af stabilitets- og vækstpactens beregning med henblik på at sikre, at midlerne fra strukturfondene konsekvent stemmer overens med pactens bestemmelser, i betragtning af at de forfølger samme mål. Udvalget gentager ligeledes sin opfordring til Kommissionen til at analysere, hvordan de nye ENS 2010-regler påvirker de lokale og regionale myndigheders investeringsmuligheder samt skabe klarhed over behandlingen af offentlig-private partnerskaber i Eurostats regler;
19. gentager i overensstemmelse med Cork 2.0-erklæringen sin anmodning om en hvidbog om EU's dagsorden for landdistrikter, der skal tjene som udgangspunkt for en politik til udvikling af landdistrikterne efter 2020, og opfordrer til, at der træffes praktiske foranstaltninger til »en landdistriktsvurdering« af EU's politikker og til anerkendelse af landdistrikterne som udviklings- og innovationscentre, der bidrager til at opnå målet om territorial samhørighed;
20. opfordrer til en fornyet, fælles landbrugspolitik efter 2020 for at bidrage til at sætte nyt skub i væksten og jobskabelsen i landdistrikterne og bevare de europæiske fødevarers høje kvalitet og sikkerhed. Udvalget efterlyser bedre overensstemmelse med målene om bæredygtig udvikling og øget fokus på kløften mellem byer og landdistrikter og understreger i den forbindelse betydningen af en forenklet fælles landbrugspolitik, hvor man indfører større fleksibilitet i dens forvaltning, mindsker de byrder, der pålægges producenter, bevæger sig i retningen af en politik, der fokuserer mere på innovation og konkurrenceevne samt yder målrettet støtte til unge landbrugere. Udvalget opfordrer til at videreføre en differentieret behandling af regionerne i den yderste periferi i den fælles landbrugspolitik, så der kan træffes de særlige foranstaltninger, som er nødvendige for udviklingen af landbrugets produktionssektorer i disse områder;
21. forventer, at Kommissionen støtter medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i deres bestræbelser for at modernisere forvaltningen af sundhedssystemerne og -ydelserne og stimulere det europæiske samarbejde på dette område f.eks. ved at etablere et program svarende til Erasmus-programmet for sundhedspersonale;
22. anmoder Kommissionen om at integrere princippet om modstandsdygtighed over for katastrofer i sine fonde og politikker, så den modstandsdygtige og bæredygtige udvikling af vores økonomier ikke bringes i fare;
23. opfordrer til en bæredygtig EU-fødevarerpolitik, som behandler fødevarerens kvalitet, fødevarerproduktion, landbrug, fiskeri, udvikling af landdistrikter, miljø, sundhed, ernæring, beskæftigelse og forbrugerpolitik på en sammenhængende måde og fremmer mere bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre;
24. opfordrer Kommissionen til at revidere strategien for turistsektoren fra 2010 og lancere en integreret EU-turismepolitik med et flerårigt arbejdsprogram og sikre en særlig budgetpost til finansiering af europæiske turismeprojekter efter 2020. Udvalget gentager i den forbindelse sin hensigt om at etablere en tværinstitutionel turismekontaktgruppe, dvs. til støtte for lanceringen af regionale turismeinvesteringsplatforme, der bistår turistdestinationer og deres SMV'er med at få adgang til midler til deres projekter og aktiviteter;
25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forfølge en ambitiøs dagsorden på området for den blå økonomi og bæredygtig havforvaltning og omsætte den erklæring, der skal vedtages under det maltesiske formandskab, til politiske retningslinjer. Udvalget gentager betydningen af adgang til midler for spirende maritime industrier, som har potentiale for at skabe beskæftigelse og økonomisk vækst på tværs af Europa, og minder i den forbindelse Kommissionen om RU's opfordring til at etablere et videns- og innovationsfællesskab, der vil fremme overførslen af ideer fra havforskningen til den private sektor;

26. støtter opfordringen til en ny alkoholstrategi, der bør dække områder såsom forbrugerinformation, markedsføring og trafikikkerhed, og bemærker ligeledes, at det er vigtigt at udvide fælles handlingsplaner og/eller etablere nye for børn og unge mennesker.

Kontakt med unge europæere

27. Det Europæiske Regionsudvalg er fortalere for, at gennemførelse af ungdomsgarantien fortsættes og styrkes, og for at der oprettes et europæisk solidaritetskorp. Udvalget understreger betydningen af den territoriale dimension i begge initiativer og fremhæver vigtigheden af at inddrage den private sektor i sådanne ordninger, såvel i udformningen som i finansieringen for bedre at matche de unges færdigheder med behovene på arbejdsmarkedet;

28. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre sine kommunikationsredskaber med unge borgere og ensrette dem med de redskaber, der anvendes i de øvrige institutioner, og fremhæver betydningen af de lokale og regionale myndigheders inddragelse i den planlagte revision af EU's ungdomsstrategi for perioden efter 2018.

Den Økonomiske og Monetære Union

29. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver behovet for at styrke effektivitet, ejerskab og legitimitet i EU's økonomiske forvaltning og koordinering, og opfordrer Kommissionen til at samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet om en adfærdskodeks for inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester med udgangspunkt i RU's forslag;

30. opfordrer kraftigt Kommissionen til at inddrage RU på en struktureret måde i opfølgningen af de dele af hvidbogen om EU's fremtid, der vedrører den fortsatte integration af Den Økonomiske og Monetære Union;

31. gentager sin opfordring til at styrke den sociale dimension af EU og Den Økonomiske og Monetære Union. Udvalget forventer, at et lovgivningsmæssigt forslag til en europæisk søjle for sociale rettigheder vil give mulighed for at se nærmere på arbejdstagerrettigheder og arbejdskraftmobilitet i et skiftende arbejdsmarked, samtidig med at man overholder nærhedsprincippet. Dette forslag bør ikke blot tage form af ikke-bindende lovgivning, som supplerer den gældende ret, men bør omfatte foranstaltninger, der er lige så effektive som de foranstaltninger, der vedrører Den Økonomiske og Monetære Union. Dette vil bidrage til at øge borgernes opfattelse af EU som mere socialt og i stand til at løse deres problemer.

Strategien for det indre marked, SMV'er, konkurrence, industri og det digitale indre marked

32. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler yderligere forenkling af statsstøttere reglerne, navnlig for så vidt angår tjenesteydelser af almen økonomisk interesse gennem en grundig revision af den relevante beslutning og rammebestemmelserne (Almuniapakken). Udvalget opfordrer ligeledes til et bredere anvendelsesområde for den generelle gruppefritagelsesforordning, navnlig for så vidt angår SMV'ers adgang til finansiering og støtte til såvel mikrovirksomheder som nystartede virksomheder;

33. opfordrer til en grundig evaluering af gennemførelsen af lovgivningen om offentlige indkøb, herunder direktivet om klagemuligheder, der kan føre til justeringer og forenkling, så der tages højde for mindre lokale og regionale enheders behov, uden at det går ud over retssikkerheden;

34. gentager sin efterspørgsel efter en revideret og styrket Small Business Act (SBA) for Europa og bekræfter sin egen forpligtelse til at fremme gennemførelsen af SBA via ordningen for europæiske iværksætterregioner (EER) samt opstarts- og opskaleringsinitiativet. Udvalget opfordrer i den forbindelse til nedbringelse af administrative byrder og indførelse af intelligent regulering;

35. forpligter sig til at samarbejde med Kommissionen inden for den nyetablerede bredbåndsplattform for at overvåge udbredelsen af hurtigere og bedre højhastighedsbredbånd i alle EU's regioner, navnlig i landdistrikter og tyndt befolkede områder, og på et tidligt tidspunkt fastlægge yderligere foranstaltninger for at overvinde den digitale kløft samt undgå ekstraomkostninger ved etablering af bredbåndsnetadgang i regionerne i den yderste periferi;

36. anmoder Kommissionen om at præcisere servicedirektivets anvendelsesområde inden for deleøkonomi/den kollaborative økonomi. Udvalget ser endvidere frem til Kommissionens forslag vedrørende beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder i nye beskæftigelsesformer, som er specifikke for deleøkonomi/den kollaborative økonomi. Udvalget forventer, at Kommissionen støtter etableringen af et »Forum for byer om den kollaborative økonomi« med RU som en vigtig interessepart.

EU's handelspolitik

37. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at den lokale og regionale dimension af EU's handelspolitik tages i betragtning ved forhandlinger om nye handelsaftaler og anmoder om fortsat adgang til relevante forhandlingsdokumenter via læsesalsproceduren, som blev indført ved TTIP-forhandlingerne.

Energiunion, klimapolitik og miljøet

38. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at støtte RU's anmodning om en gradvis institutionalisering af den rolle, som det lokale og regionale niveau spiller i styringen af klimaet på globalt plan, gennem oprettelse af formelle aftaler med UNFCCC's sekretariat;

39. opfordrer kraftigt Kommissionen til at tage højde for de territoriale virkninger og negative effekter for beskæftigelsen og miljøet, som gennemførelsen af EU's handelspolitikker kan få i regioner og for lokale myndigheder, og beder derfor om i højere grad at blive inddraget i forbindelse med udviklingen af de fremtidige handelspolitikker;

40. beder Kommissionen om at sikre overensstemmelse mellem de seneste og forestående forslag om klima- og energipolitik, Parisaftalen og fremme af energieffektivitet og vedvarende energikilder. Udvalget foreslår, at der bør lægges større vægt på initiativer eller kampagner, der er baseret på inddragelse af lokale og regionale myndigheder, og som bidrager betragteligt til at opnå de mål, der er fastsat for nedbringelsen af drivhusgasemissioner;

41. gentager, at tilpasning til klimaforandringer bør integreres i eksisterende politikker og finansieringsredskaber og opfordrer Kommissionen til at tilbyde regioner og byer passende muligheder for indflydelse i lyset af revisionen af EU-strategien om tilpasning til klimaforandringerne. Udvalget gentager sit tilsagn om at samarbejde med Kommissionen om videreudvikling af idéen om regionalt og lokalt fastsatte bidrag for at tilskynde til handling i kampen mod klimaændringer på lokalt og regionalt plan;

42. opfordrer med henblik på forslaget til en forordning om forvaltningen af energiunionen Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at institutionalisere en dialog mellem nationale, lokale og regionale myndigheder, når de udarbejder deres nationale klima- og energiplaner;

43. glæder sig til det tætte samarbejde om revision af gennemførelsen af miljøreglerne, bl.a. gennem den fælles tekniske platform for samarbejde om miljøspørgsmål, og efterlyser større inddragelse af lokale og regionale myndigheder i de kommende dialoger mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Udvalget ønsker at bidrage til kvalitetskontroller og revisioner af de vigtigste miljødirektiver, der vil blive iværksat af Kommissionen i 2018, bl.a. gennem en perspektivudtalelse;

44. er fast besluttet på at bidrage aktivt til handlingsplanen for forbedret gennemførelse af EU's direktiver om naturbeskyttelse, og opfordrer Kommissionen til rettidigt at gennemføre handlingsplanen og de ventede foranstaltninger, der er planlagt i EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020, og i 2018 at fremsætte et forslag til en juridisk og finansiel ramme for et transeuropæisk netværk for grøn infrastruktur (TEN-G);

45. opfordrer i forbindelse med gennemførelsen af pakken om cirkulær økonomi til fastsættelse af mål for forebyggelse og genanvendelse for handels- og industriaffald udover kommunalt fast affald;

46. opfordrer Kommissionen til at anlægge en fleksibel og differentieret tilgang baseret på forsigtighedsprincippet og princippet om, at forurenere betaler, i forbindelse med revisionen af drikkevandsdirektivet og direktivet om byspildevand og lovforslaget om genbrug af vand;

47. advarer Kommissionen om, at globaliseringen af borgmesteraftalen ikke må flytte fokus fra den afgørende inddragelse af de lokale og regionale niveauer og behovet for at udvikle mål og metode i aftalen såvel inden for EU som udenfor. Udvalget opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre repræsentationen af forskellige subnationale strukturer af forskellig størrelse i borgmesteraftalens strukturer, samt at bevare principperne om partnerskab og flerniveaustyring. Udvalget glæder sig til at indtage en aktiv rolle i det stiftende råd for den globale borgmesterpagt for klima og energi;

48. understreger behovet for et tæt partnerskab og samarbejde mellem gruppen af RU's borgmesterpagtambassadører og det politiske rådgivende organ for den europæiske borgmesterpagt.

62. opfordrer Kommissionen til yderligere at udvikle den stadig større rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller som aktive deltagere og partnere i udviklingssamarbejdet, navnlig i forbindelse med forslaget til en ny europæisk konsensus om udvikling og fremtiden for partnerskabsaftalen for Afrika, Vestindien, Stillehavsområdet;

63. glæder sig over den foreslåede pakke af nye eksterne investeringsplaner for Afrika og EU's nabolande med henblik på at mobilisere investeringer og fremme jobskabelsen i partnerlandene og opfordrer Kommissionen til at inddrage RU i udformningen af planen som talerør for de lokale og regionale myndigheder i EU;

64. gentager sin opfordring til en fuldt udviklet EU-strategi om internationale, kulturelle forbindelser og understreger i den forbindelse merværdien i at prioritere den videre udvikling af kulturdiplomati med henblik på at indføre det i EU's udenrigspolitik.

Medborgerskab, forvaltning og bedre lovgivning

65. Det Europæiske Regionsudvalg ser frem til at blive fuldt inddraget i de kommende debatter om, hvordan man kan forbedre EU's demokratiske forvaltning og effektivitet, som efter planen starter med lanceringen af hvidbogen om EU's fremtid. Udvalget minder om, at der er behov for at inddrage lokale og regionale myndigheder via RU i de formelle skridt, der måtte påtænkes for at reformere EU-traktaterne;

66. understreger endnu en gang vigtigheden af at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder i alle Kommissionens politikker;

67. glæder sig over Kommissionens engagement med hensyn til at organisere en EU-dækkende informations- og oplysningskampagne om EU-borgernes rettigheder og til at foreslå initiativer, der tager sigte på at hjælpe borgerne med at afgive deres stemmer og stille op som kandidater til valget til Europa-Parlamentet i 2019;

68. gentager sin opfordring til at revidere de nuværende retlige rammer for det europæiske borgerinitiativ (ECI) for at gøre det mere tilgængeligt og brugervenligt, og navnlig at forbedre bestemmelserne om opfølgningen af vellykkede ECI'er med henblik på at mobilisere det fulde potentiale for dette instrument til mobilisering af borgerne;

69. minder om, at dagsordenen for bedre regulering skal gennemføres med forvaltning på flere myndighedsniveauer in mente og understreger den specifikke rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller på en række områder, der berøres af EU-lovgivning, samt deres egen rolle som dem, der gennemfører denne lovgivning og forvalter EU-midler. Udvalget understreger, at disse myndigheders specifikke ansvarsområder giver dem oplagt mulighed for at evaluere gældende lovgivningsmæssige rammer og kortlægge mulige ændringer;

70. opfordrer Kommissionen til at gennemføre territoriale konsekvensanalyser som en standardpraksis i konsekvensanalyser af lovgivning, som potentielt kan have asymmetriske territoriale konsekvenser, og i den bredere dagsorden for bedre regulering;

71. forventer et stadig tættere samarbejde med Kommissionen og Europa-Parlamentet i overvågningen af nærhedsprincippet;

72. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det maltesiske rådsformandskab og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 22. marts 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Retsstatssituationen i EU fra et lokalt og regionalt perspektiv

(2017/C 272/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

der henviser til:

- Kommissionens meddelelse af 11. marts 2014 om »En ny EU-retlig ramme for at styrke retsstatsprincippet« (COM(2014) 158) og konklusionerne fra Det Europæiske Råd og medlemsstaternes møde i Rådet den 16. december 2014 om sikring af respekten for retsstaten,
 - sin udtalelse af 12. februar 2015 om »De lokale og regionale myndigheders rolle i beskyttelsen af retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i EU på flere myndighedsniveauer«,
 - Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder,
 - artikel 4, stk. 3, og artikel 5 i EU-traktaten om anvendelsen af nærhedsprincippet;
1. finder det bekymrende, at udviklingen inden for en række områder i Den Europæiske Union og på internationalt plan i de senere år udfordrer retsstaten, der er en af de søjler, demokratiet er funderet på;
 2. påpeger, at fundamentet for Den Europæiske Union er et fælles sæt af grundlæggende værdier, bl.a. respekt for demokratiet og retsstaten, som anført i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (EUT), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK);
 3. forventer, at medlemsstaterne efterlever deres forpligtelse til at respektere disse værdier, da de er grundlaget for gensidig tillid mellem medlemsstaterne, mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne og navnlig mellem borgerne og myndigheder på alle niveauer;
 4. bemærker ligeledes, at Kommissionen, Det Europæiske Råd, Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Europarådet i forskellige faser har slået fast, at i en retsstat skal i hvert fald følgende principper overholdes: lovlighed, gennemsigtighed, ansvarlighed, magtadskillelse, en demokratisk og pluralistisk procedure for vedtagelse af lovgivning, retssikkerhed, forbud mod vilkårlighed i den udøvende magt, uafhængige og uvildige domstole, effektiv domstolsprøvelse, respekt for de grundlæggende rettigheder, lighed for loven, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed;
 5. påpeger imidlertid, at de eksisterende instrumenter ikke har været i stand til at sikre disse princippers fulde anvendelse og håndhævelse;
 6. understreger derfor, at måden, hvorpå borgerne oplever retsstaten på lokalt og regionalt niveau, er lige så vigtig som måden, hvorpå de oplever den på nationalt og europæisk niveau;
 7. gør opmærksom på, at der er næsten et hundrede tusinde subnationale myndigheder i EU, som bærer en stor del af ansvaret for gennemførelsen af de grundlæggende rettigheder og friheder i deres omgang med mennesker, uanset hvem de er;
 8. mener, at det er mere afgørende end nogensinde før, at EU etablerer en effektiv retsstatsmekanisme: i en tid, hvor sikkerhedssituationen i Europa ændrer sig, og en medlemsstat træder ud, er EU nødt til at styrke sin sammenhængskraft med udgangspunkt i en forståelse af, at europæisk solidaritet ikke kun går én vej. Alle EU's medlemsstater og alle myndighedsniveauer bør opfylde deres gensidige forpligtelser og forsvare det europæiske projekt som en værdibaseret enhed imod en paneuropæisk bevægelse i fremgang, der sætter spørgsmålstegn ved Europas grundlæggende værdier;
 9. understreger, at en forudsætning for at opretholde retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder er, at aktive, uafhængige og pluralistiske civilsamfundsorganisationer og NGO'er deltager i de demokratiske processer og i tilsynet med, at kontrolforanstaltningerne for de statslige institutioner og beføjelser fungerer korrekt;

10. fremhæver, at selvom anbefalingerne vedrørende retsstatsprincippet i rammen fra 2014 stadig er gældende, har det ikke hidtil udmøntet sig i konkrete resultater. Det er især beklageligt, at rammen for retsstatsprincippet indeholder retningslinjer for en »konstruktiv dialog« mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, men ikke foranstaltninger for så tidligt som muligt at inddrage forskellige myndighedsniveauer, herunder det lokale og regionale niveau, og civilsamfundet. Det er desto mere beklageligt i betragtning af, at EU-institutionerne og medlemsstaterne altid bør være helt tydelige om, at selv om der er indledt en procedure over for regeringen i en medlemsstat, har de ikke til hensigt at isolere det pågældende land og er stadig villige til at indgå i en dialog med samfundet i landet;

11. støtter derfor Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder omfattende de eksisterende instrumenter og opfordrer til, at mekanismen finder anvendelse på alle myndighedsniveauer;

12. understreger, at en sådan mekanisme bør være objektiv, basere sig på dokumentation og fakta, retfærdig vurdering og princippet om lige behandling af alle medlemsstater og være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincipperne;

13. forventer, at mekanismen dels sikrer fuld inddragelse af de lokale myndigheder i dialogen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, dels giver disse myndigheder mulighed for at forelægge sager direkte for Kommissionen, hvis de konstaterer, at retsstatsprincippet er truet;

14. gør opmærksom på, at de forpligtelser, som påhviler kandidatlande i henhold til Københavnskriterierne, fortsat er gældende for medlemsstater efter optagelse i EU i kraft af artikel 2 i EUT, og at der på den baggrund bør foretages en vurdering af alle myndighedsniveauer i alle medlemsstater i overensstemmelse med mekanismen med henblik på at forvisse sig om deres fortsatte overholdelse af EU's grundlæggende værdier om respekt for grundlæggende rettigheder, demokratiske institutioner og retsstaten;

15. påpeger, at organiseret kriminalitet og korruption undergraver demokratiet og retsstaten og skaber store økonomiske, sociale og politiske skævvridninger. Den nye mekanisme bør sikre en bedre gennemførelse og håndhævelse af internationale og europæiske standarder, fjerne de mangler og hindringer, der vanskeliggør kampen mod organiseret kriminalitet og korruption på alle myndighedsniveauer. Et stærkt engagement fra de lokale, regionale og nationale myndigheders side er afgørende for fremme af konkrete tiltag til bekæmpelse af korruption og sikre, at indsatsen over for korruption bliver varig og uafvendelig. Korruptionslovgivningen skal gælde for alle uden forskel og håndhæves på alle niveauer for at sikre, at borgerne, civilsamfundet og offentlige myndigheder har tillid til retssystemerne i EU's medlemsstater;

16. udtrykker bekymring for, at anbefalingerne vedrørende retsstatsprincippet vil kunne give anledning til krav om indførelse af politisk konditionalitet. Regionsudvalget er stærkt imod, at de lokale og regionale myndigheder skal kunne tages som gidsler på grund af nationale regeringers politikker, der kan føre til, at EU-støtte til byer og regioner indstilles. Det støtter derimod bestemmelserne i partnerskabsaftalerne om indstilling af støtte, hvis lokale og regionale myndigheder krænker retsstatsprincippet;

17. bemærker, at den indskrænkning af pressefriheden og pluralismen og manipuleringen af information, der er blevet lettere som følge af udviklingen af moderne teknologier og de sociale medier, indvirker negativt på udøvelsen af demokrati på alle myndighedsniveauer. Den igangværende revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester er derfor yderst vigtig. RU understreger, at denne revision bør resultere i:

— at de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed af såvel offentlige myndigheder som audiovisuelle aktører og politiske partier udgør et fundament for lovgivningen om europæiske audiovisuelle medier, som det er hver enkelt medlemsstats opgave at sikre for enhver pris, og som er den vigtigste garanti for informationsdiversitet og et pluralistisk mediemarked på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan;

— at der skabes gennemsigtighed om ejerskabsforholdene på medieområdet;

— at platformsudbydernes rolle bliver defineret både i direktivet om audiovisuelle medietjenester og i direktivet om elektronisk handel;

- at der fastlægges generelle retningslinjer og anbefalinger for netværksudbydere for de sociale medier og andre offentlige platforme for at begrænse udbredelsen af upålidelig og urigtig information fra ikkeverificerede kilder, dvs. falske nyheder og alternative fakta (»fake news« og »alternative facts«), da de udgør en trussel mod den demokratiske proces især under valgkampe;
18. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og formanden for Det Europæiske Råd, det maltesiske rådsformandskab og Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder.

Bruxelles, den 24. marts 2017.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder af Det Forenede Kongeriges ønske om at forlade Den Europæiske Union

(2017/C 272/03)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

der henviser til:

— resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige (UK) den 23. juni 2016,

1. minder om, at Den Europæiske Union (EU) er den største politiske bedrift nogensinde, idet den garanterer fred, demokrati og velstand for borgerne, at den fortsat er medlemsstaternes bedste redskab til at tackle nye udfordringer, og at en styrkelse af Unionens enhed og fremme af dens interesser bør være vores prioritet;
2. minder om, at Det Forenede Kongeriges udtrædelsesaftale skal være i fuld overensstemmelse med EU-traktaterne og EU's charter om grundlæggende rettigheder og opfordrer de tilbageværende medlemsstater og EU-institutionerne til at benytte Det Forenede Kongeriges udtræden af EU som en lejlighed til at skabe et mere retfærdigt, bedre og mere inklusivt EU baseret på en højere grad af flerniveaustyring mellem det europæiske, nationale, regionale og lokale niveau;
3. bemærker, at EU med udgangspunkt i konkrete succeshistorier vil være nødt til at arbejde sammen med den britiske regering og landets selvstyrende regeringer og lokale myndigheder om at identificere områder, hvor et samarbejde vil være til gensidig fordel;
4. understreger, at regionale og lokale myndigheder kan bidrage positivt til et konstruktivt og varigt fremtidigt samarbejde mellem UK og EU;
5. agter som EU's forsamling af lokale og regionale repræsentanter at spille en rolle ved at følge med i forhandlingsprocessen og beskæftige sig med de forventede konsekvenser af UK's udtræden i alle aspekter af sit politiske arbejde. I den henseende vil det aktivt intensivere dialogen med de mest berørte lokale og regionale myndigheder med det formål at forsyne EU's forhandler med et komplet billede af, hvordan situationen udvikler sig på lokalt og regionalt niveau;
6. opfordrer til, at man så hurtigt som muligt når til enighed om en aftale, der fastlægger principperne for en velorganiseret udtræden, da det vil give borgere, lokale og regionale myndigheder og virksomheder den sikkerhed, de fortjener, ligesom dette vil være en forudsætning for de fremtidige forbindelser mellem EU og UK. Det påpeger dog, at artikel 50 i EU-traktaten ikke er til hinder for, at en medlemsstat kan trække sin meddelelse om at ville forlade EU tilbage, forudsat at dets intentioner er oprigtige og ikke et proceduremæssigt kunstgreb for at genstarte den toårige periode eller en brik i forhandlingerne for at opnå indrømmelser;
7. bemærker, at den formelle bekendtgørelse om aktivering af artikel 50 og den tilhørende toårige periode, ventes afgivet den 29. marts 2017. Udvalget understreger i denne forbindelse, at resultatet af de komplekse forhandlinger om både udtræden af EU og UK's fremtidige forhold til Unionen bør være genstand for passende former for demokratisk godkendelse, før de træder i kraft;
8. mener, at grundlaget for de fremtidige forbindelser mellem EU og UK bør være en balance af rettigheder og forpligtelser, lige vilkår og effektive håndhævelsesmekanismer, og at det ikke må gøde jorden for en afvikling af det indre marked og de fire frihedsrettigheder;
9. understreger, at der ikke kan indgås en aftale mellem et tredjeland og EU, som er bedre end EU-medlemskab;
10. opfordrer de parter, der skal forestå forhandlingerne om udtrædelsesaftalen, til at prioritere konkrete foranstaltninger, der beskytter de erhvervede rettigheder for EU-borgere til at forblive i UK og for britiske statsborgere, der bor og arbejder i en anden EU-medlemsstat, på basis af gensidighed og ikkeforskelsbehandling;
11. betoner, at der skal findes en acceptabel løsning vedrørende det fremtidige forhold mellem UK og EU for at hindre, at grænseaftaler vanskeliggør de sociale, økonomiske, kulturelle og politiske forbindelser;

12. fremhæver, at programmerne for territorielt samarbejde bør forblive åbne for UK's selvstyrende regeringer og lokale myndigheder efter 2020. Det fremhæver, at den europæiske gruppe for territorielt samarbejde kunne være et nyttigt redskab i den henseende;

13. mener, at der især bør være fokus på samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i området omkring Det Irske Hav, Den Engelske Kanal og Nordsøen;

14. håber, at der findes en praktisk løsning, som anerkender de helt særlige forhold omkring landegrænsen mellem Irland og Nordirland. Det fremhæver, at EU i mere end 25 år har spillet en stor rolle i det grænseoverskridende samarbejde, i særdeleshed mellem lokale myndigheder i Irland og Nordirland, navnlig gennem Interreg- og PEACE-programmerne. Det opfordrer Nordirlands parlament og de lokale myndigheder på begge sider af grænsen til at fortsætte arbejdet for at garantere fred og velstand;

15. udtrykker ligeledes ønske om, at regionen Andalusien og ikke mindst arbejdstagerne fra Campo de Gibraltar-området ikke stilles ringere på grund af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union i betragtning af de meget nære forbindelser og den indbyrdes sociale og økonomiske afhængighed i det nævnte område;

16. forventer, at alle de juridiske forpligtelser, som Det Forenede Kongerige har indgået som medlemsstat, vil blive medtaget i den finansielle afregning, der skal foretages på basis af EU's officielle regnskab og endeligt fastlægges i udtrædelsesaftalen. På den baggrund henstiller det, at de budgetmæssige virkninger af UK's udtræden for regioner og lokale myndigheder i de resterende medlemsstater tages i betragtning inden for hvert enkelt politikområde;

17. bemærker, at UK's udtræden i den næste flerårige finansielle ramme vil have virkninger for EU-budgettet, og henstiller derfor, at denne budgetændring bruges som en anledning til en gennemgribende reform af EU-budgettet, hvorunder der tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders behov;

18. fremhæver, at konsekvenserne for samhørighedspolitikken, af at UK forlader EU, kommer til at afhænge af, hvornår UK's udtræden får effekt, og af hvordan de fremtidige forbindelser bliver til UK, først og fremmest med hensyn til en eventuel forskydning i kategorierne af regioner. Det bør undgås, at nedgangen i det gennemsnitlige BNP pr. indbygger i EU bliver til skade for visse regioner, alene fordi deres BNP pr. indbygger stiger kunstigt sammenlignet med EU-gennemsnittet;

19. understreger, at EU-27 bør holde et vågent øje med processen forbundet med udfærdigelsen af Great Repeal Bill, loven om ophævelse af EU-retten, da afviklingen af EU-lovgivningen i UK handler om både flerniveauforvaltning og bevarelse af fair bestemmelser om standarder og for konkurrence;

20. gør opmærksom på, at de europæiske hav- og fiskeripolitikker vil være nogle af de EU-politikker, der bliver hårdest ramt af UK's udtræden, og at der bør være særligt fokus på eventuelle ordninger, der kan afbøde konsekvenserne for alle berørte regioner og lokale myndigheder. Det henstiller, at der i forbindelse med alle foranstaltninger tages hensyn til nabohavnes, -regioners og -landes historiske fiskerettigheder og skabes sikkerhed for det lokale fiskeri, som er omdrejningspunktet for kystsamfundene;

21. er bekymret for, at en nedsættelse af finansieringen til den fælles landbrugspolitik vil have negative virkninger for landbrugerne og landdistrikterne i hele EU, potentielt også for bevarelsen af biodiversiteten. Det fremhæver, at UK's udtræden kan få betydelige konsekvenser for landbruget og fødevareproduktionen og derfor for lokalsamfundene, især i Irland, og ønsker en fyldestgørende drøftelse af disse problemstillinger under forhandlingerne;

22. opfordrer udtrædelsesaftalens parter til at overveje midlertidige ordninger for at minimere de forstyrrende virkninger for de igangværende langvarige F&U-projekter og dermed implicit de lokale økonomier;

23. bemærker, at det bør klarlægges, om igangværende energiprojekter i UK, især dem, der er iværksat af eller rettet mod lokale og regionale myndigheder og som sigter mod CO₂-reduktion og bæredygtig energiforsyning, fortsat vil kunne modtage støtte fra CEF, EFSI og EIB, og hvilke overgangsbestemmelser der vil være nødvendige som følge af UK's udtræden af EU;

24. opfordrer udtrædelsesaftalens parter til at tage de mulige konsekvenser af UK's udtræden for EU's programmer for unge, uddannelse og F&U i betragtning og beder dem om at overveje hensigtsmæssige løsninger ved anvendelse af den såkaldte »partnerlandstilgang«, hvorefter tredjelande kan deltage på grundlag af bilaterale aftaler med EU. I denne forbindelse opfordrer udvalget parterne til at bane vej for, at de lokale og decentrale myndigheder i UK kan deltage i fremtidige EU-programmer, herunder for forskning, konkurrenceevne og innovation, kultur, livslang læring, unge, e-forvaltning og reform af den offentlige sektor på lignende vilkår som for eksempel Norge og Island. Det minder om, at udveksling af studerende (med og uden Erasmus) har været en af den europæiske integrations største successer, og at universiteter i både EU og UK i et meget betydeligt omfang har haft nytte heraf. I enhver fremtidig aftale bør det tilstræbes at bevare de britiske universiteters aktive rolle i denne henseende, idet det også skaber store gevinster for de lokale og regionale økonomier;

25. påpeger, at det er i EU's lokale og regionale myndigheders interesse at træffe forholdsregler om et permanent og struktureret samarbejde med de subnationale myndigheder i UK efter landets udtræden. I den forbindelse bemærker det, at RU vil være bedst i stand til at udforme og implementere en institutionel mekanisme til fremme af regelmæssig høring og kontakt med de lokale myndigheder og de selvstyrende parlamenter og forsamlinger i UK. Det fremhæver desuden behovet for en udbygning af partnerskaberne med Europarådets kongres og relevante netværk af lokale og regionale myndigheder, hvori britiske lokale myndigheder fortsat vil være repræsenteret;

26. gør opmærksom på, at det er klart, at nogle af RU's medlemmer, trods det at udvalget ikke har en formel rolle i forhandlingerne, i kraft af deres nationale lovgivninger vil have mulighed for at indtage en formel holdning til i hvert fald bestemmelserne vedrørende de fremtidige forbindelser mellem UK og EU, herunder om handel;

27. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionens chefforhandler, Europa-Parlamentets og Det Europæiske Råds koordinatore vedrørende Brexit, Det Forenede Kongeriges regering, Det Forenede Kongeriges forsamlinger og regeringer med selvstyreføjelser og lokale myndigheder samt det maltesiske formandskab for Rådet.

Bruxelles, den 24. marts 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

122. PLENARFORSAMLING DEN 22.-23. MARTS 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Hen imod en bæredygtig EU-fødevarerpolitik, som skaber arbejdspladser og vækst i Europas regioner og byer

(2017/C 272/04)

Ordfører: Arno KOMPATSCHER (IT/EPP), formand for den selvstyrende provins Bolzano og regionalrådsmedlem

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

En fælles og langsigtet vision inden for alle relevante politikområder

1. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser en vidtspændende, bæredygtig EU-politik for fødevarer. Den bør være demokratisk udformet med en fælles og langsigtet vision på grundlag af den seneste videnskabelige viden og efter princippet om flerniveaustyring. Den bør anlægge en tilgang til fødevarerproduktion og ernæring, som i højere grad tager højde for alle aspekter, idet den bør fremme mere bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre, etablere forbindelser på tværs af forskellige politikområder, herunder fødevarerproduktion, landbrug, miljø, sundhed, forbrugerpolitik, beskæftigelse og landdistriktudvikling, og skabe arbejdspladser og vækst i Europas regioner og byer. Det opfordrer Europa-Parlamentet og Kommissionen til sammen med RU at iværksætte et fælles pilotprojekt for at fremme udviklingen af en bæredygtig EU-politik for fødevarer;
2. fremhæver behovet for at finde en balance, hvor den nødvendige fleksibilitet bevares, så der ikke bliver tale om en universalløsning for fødevarerpolitikken, og den ikke nationaliseres. Større sammenhæng i lovgivningen vil bidrage til at garantere sikkerheden for forbrugerne, et velfungerende indre marked og overholdelse af nærhedsprincippet;
3. betoner vigtigheden af vertikal integration af fødevarerpolitikker baseret på bæredygtighedskriterier, således at sammenhængen sikres på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt niveau. Det er velkendt, at fødevarer-systemer og spørgsmål knyttet dertil (miljømæssige, sociale og økonomiske) har en helt særlig og lokal dimension. Byer og regioner kan derfor spille en nøglerolle, når det gælder om at tackle udfordringerne forbundet med fødevarer-systemerne, hvilket der bør tages højde for ved udformningen af en bæredygtig EU-fødevarerpolitik;
4. understreger vigtigheden af, at der fastlægges en overordnet europæisk vision og strategi for en sikker, pålidelig og bæredygtig fødevarerforsyning hvad angår kvalitet, prisniveau og kvantitet, der er baseret på bæredygtighedskriterier. En sådan EU-fødevarerpolitik bør følge en tilgang, hvor der tages hensyn til alle aspekter og til den globale karakter af fødevarerforsyningskæderne, herunder landbrug, fødevarerforarbejdning, miljø og sundhed. Kommissionen bør sikre, at al relevant EU-lovgivning og økonomiske incitamenter er forenelige med denne vision og strategi;

5. gentager sin opfordring til en EU-fødevarerpolitik, der fremmer bæredygtige produktionsmetoder for det europæiske landbrug, idet det bør tilstræbes at udvikle synergier på tværs af sektorer for fødevarer og miljø, herunder landbrugs- og fiskeripolitik, klima- og energipolitik, regionalpolitik og forskningspolitik ⁽¹⁾;

6. gør opmærksom på, at økosystemværdier ikke medregnes korrekt i beslutninger vedrørende naturressourcer. For øjeblikket eksternaliseres miljøomkostningerne i fødevarerproduktionen, hvilket skaber en situation, hvor fødevarer, der produceres på en mere bæredygtig måde, fremstår som dyrere, hvilket primært skyldes højere produktionsomkostninger. Derimod rummer modellen med økosystemtjenester en vigtig mulighed for at udvikle en politikramme, der kan understøtte fornuftig brug af biodiversitet og andre naturressourcer. For nuværende betragtes omkostninger forbundet med ernæringsbetingede sygdomme og skade på vand, jordbund, vilde dyr og planter samt klima som *eksterne omkostninger*. Som sådan medregnes de ikke i den endelige pris på fødevarer, uanset at hele samfundet indirekte (og ofte uden at vide det) betaler for dem. På den baggrund bør Kommissionen fremme gennemførelsen af foranstaltninger, der gør, at den reelle pris på fødevarer afspejles med henblik på at fremme en bæredygtig økonomi;

7. gør igen opmærksom på behovet for at styrke forbindelserne mellem de forskellige sektorer knyttet til fødevarer såsom energi, skovbrug, havressourcer, vand, affald, landbrug, klimaændringer, videnskab og forskning samt arealanvendelse, eftersom de alle spiller en afgørende rolle for, at en grøn økonomi kan udvikles ⁽²⁾. Under denne tilgang bør der ses på EU's cirkulære økonomi og lignende internationale rammer, hvor mulighederne for innovation kan maksimeres;

8. understreger betydningen af bestemte områder i EU for bevarelsen og videreudviklingen af bæredygtige fødevarer systemer som f.eks. bjergregioner med lange traditioner for fødevarerproduktion i et barsk naturmiljø;

9. fremhæver vigtigheden af yderligere revision af EU's fælles landbrugspolitik for at skabe incitamenter ikke bare for landbrugere, men også for fødevarerproducenter, for bæredygtig produktion gennem garanti for konsekvent gennemførelse af EU's krydsverensstemmelsesmekanisme, som fastlægger indkomststøtte til producenter, der opfylder miljøkrav og dyrevelfærdsstandarder;

10. mener, at det er vigtigt, at den gældende politik for vedvarende energi medtænkes i forbindelse med udviklingen af en mere vidtspændende fødevarerpolitik, der er baseret på bæredygtighedskriterier. I den henseende er det vigtigt at udarbejde foranstaltninger, der fremmer produktion af de biobrændstoffer, som ikke konkurrerer med fødevarer afgrøder, og parallelt hermed på lang sigt og på en måde, der er forudsigtelig for virksomheder og arbejdstagere, søge at begrænse produktionen af ikkebæredygtige første generationsbiobrændstoffer, der fremstilles af råvarer af fødevarer kvalitet som f.eks. vegetabiliske olier;

11. anbefaler med henblik på fortsat vækst i EU, at der indgås frihandelsaftaler med tredjelande og andre regioner i verden med en indenlandsk agroøkologisk produktion, der ligger på linje med EU's og således har et stærkt fokus på miljø- og bæredygtighedsaspekter. Et sådant tiltag ville sikre, at håndhævelsen af skrappe krav til EU's fødevarer kæde ikke resulterer i en ren udflytning af fødevarerproduktionen;

12. gentager opfordringen fra FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation om i højere grad at integrere katastrofe-forebyggelse og -modstandsdygtighed i landbrugssektorerne, især i regioner, der igen og igen rammes af katastrofer, og hvor landbruget spiller en stor rolle.

Et sundt økosystem, der understøtter landbrugets produktivitet og modstandsdygtighed

13. Det Europæiske Regionsudvalg understreger vigtigheden af en sund og levende jordbund som nøglen til at garantere fødevarer sikkerhed og bevarelse af biodiversiteten. Især bør tiltag for at fremme diversificeringen af dyrkede arter, ekstensivt, integreret og økologisk landbrug samt højere dyrevelfærdsstandarder betragtes som flagskibene for en bæredygtig EU-politik for fødevarer. En realisering af disse vigtige mål vil endvidere bidrage til at genoprette borgernes tillid til det europæiske projekt;

⁽¹⁾ Lovgivningsforslag om reformen af den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikter efter 2013, CdR 65/2012.

⁽²⁾ Resolution om bæredygtige fødevarer, CdR 3306/2015.

14. fremhæver behovet for at tilskynde og understøtte, herunder økonomisk, udviklingen af smålandbrugssystemer, især i sårbare områder og i udkanten af byer. Smålandbrugssystemer er et enkelt og let tilgængeligt redskab, som lokale myndigheder kan anvende til at håndtere mange praktiske problemstillinger, herunder social ulighed, miljømæssige udfordringer og sundhedsproblemer. Derudover kan disse systemer forsyne forstæder med bæredygtig produktion af lokale, friske og sunde fødevarer i sæson, som også lavindkomstfamilier vil kunne få adgang til. Smålandbrugssystemer er anerkendt som en socialt bevidst model, der er miljøvenlig, mindsker emballage- og fødevarespild, begrænser CO₂-udledningen og understøtter bæredygtige produktionsmetoder⁽³⁾. I den henseende har smålandbrugssystemer, især korte fødevarerforsyningskæder for landbrugsprodukter, en positiv indvirkning på de lokale økonomier og den lokale beskæftigelse;

15. gør opmærksom på vigtigheden af korte forsyningskæder for at øge den miljømæssige bæredygtighed af transport mellem forbrugere på forskellige steder. Når afstanden øges, forøges den negative indvirkning i form af forurening fra køretøjer nemlig også;

16. gentager sin opfordring til at spare mere på brugen af vand, energi, fossile brændstoffer, gødning og plantebeskyttelsesmidler i landbrugsproduktionssystemerne⁽⁴⁾;

17. mener, at manglen på unge, der ønsker en karriere inden for landbruget, bringer landdistrikternes økonomiske bæredygtighed i fare. Støtte til unge landbrugere er en forudsætning for at bevare landbruget i hele EU og for at holde liv i landdistrikterne⁽⁵⁾;

18. understreger, at regionale og lokale forsyningskæder fremmer en bæredygtig fødevarerpolitik, som belønner lokale kvalitetsprodukter, tradition og den økonomiske og kulturelle arv. Især er håndværksvirksomhederne i disse kæder af afgørende betydning for mange kommuner og regioner og en faktor, der fremmer salg og succes på udenlandske markeder;

19. gentager sin opfordring til at gennemføre en »proteinplan« på europæisk plan for at støtte produktionen af protein- og bælgeplanteafgrøder i Europa og mindske afhængigheden af importerede råmaterialer af soja og dermed sikre de europæiske kvægavlere autonomi for så vidt angår proteiner, nedbringe forbruget af nitrogenholdig gødning og forbedre jordens frugtbarhed⁽⁶⁾;

20. fremhæver betydningen af bestøvere og efterlyser foranstaltninger, der garanterer bevarelsen af bestøvende insekter, bl.a. mindre brug af skadelige pesticider og fortsat diversificering af afgrøder;

21. opfordrer Kommissionen til at optrappe støtten til dyrevelfærd og miljøvenlige landbrugs- og produktionsmetoder gennem udvikling af tiltag, der skal modvirke unødvendig gødningsproduktion og emissioner fra transport. Samtidig er det vigtigt at fremme dyrevelfærdsvenlige systemer via gunstige offentlige indkøbsprocedurer og andre relevante foranstaltninger. Generelt er der et behov for støtte til bedre husdyravlsmetoder, hvor bedrifterne anvender mindre antibiotika, og der lægges vægt på dyrevelfærd;

22. opfatter økologisk landbrug som et redskab, der kan binde mere kulstof i jorden, mindske behovet for vand til kunstig vanding og begrænse forureningen med pesticider og andre kemikalier i jord, luft og vand;

23. er fortalende for, at der udvikles alternative fødevarer-netværk af bl.a. landbrugsmarkeder, lokale fødevarer, økologiske produkter og fairtradevarer. Især er de lokalt organiserede landbrugsmarkeder et vigtigt socialt mødested, hvor de lokale producenter sælger sunde, højkvalitetsfødevarer direkte til forbrugerne til rimelige priser med garanti for miljømæssigt bæredygtige metoder. Dertil kommer, at de er med til at bevare fødevarer-kulturen i lokalsamfundet og beskytte biodiversiteten.

⁽³⁾ Resolution om bæredygtige fødevarer, CdR 3306/2015.

⁽⁴⁾ Initiativudtalelse om Den fælles landbrugspolitik's fremtid efter 2013, CdR 127/2010.

⁽⁵⁾ Initiativudtalelse om Støtte til unge europæiske landbrugere, COR-2016-05034-00-00-AC-TRA.

⁽⁶⁾ Lovgivningsforslag om reformen af den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikter efter 2013, CdR 65/2012.

Adgang til sund ernæring, især for lavindkomstfamilier

24. Det Europæiske Regionsudvalg betoner behovet for langsigtede sundhedsprogrammer med fokus på fedme og ernæringsbetingede sygdomme gennem en forøgelse af udbuddet af og bedre adgang til lokale, friske fødevarer i sæson. Den slags programmer kan især være effektive, hvis de henvender sig til offentlige institutioner (såsom skoler og hospitaler), og i de byområder, hvor fedme, fravær af landbrugsmarkeder og begrænset adgang til friske fødevarer er et stort problem. Det er værd at bemærke, at disse programmer kan have positiv indvirkning på to områder: dels ved at tilskynde forbrugerne til at ændre adfærd i retning af en nærende og sund kost, dels ved at styre forbrugernes valg i retning af lokale, friske fødevarer i sæson;

25. anbefaler, at stigningen i forekomsten af fedme begrænses gennem vedvarende informationskampagner på flere niveauer, der skal få forbrugerne til at ændre adfærd og i højere grad vælge en plantebaseret kost bestående af meget frugt og grønt med den konsekvens, at det samlede forbrug af kød, fedt og sukker falder, og få dem til at købe lokale/regionale, friske fødevarer i sæson, der er produceret efter bæredygtige produktionsmetoder. En sådan aktion er af betydelig vigtighed især i de byer i Europa, hvor fødevarerisikkerheden ikke er garanteret. Fødevarerisikkerhed og fedme forekommer side om side i byerne (dobbelbelastning gennem fejlnæring), sådan som det f.eks. ses af det stigende antal mennesker, der benytter sig af fødevarerbanker og sociale restauranter;

26. bifalder de initiativer og miljøer, som mindsker det unødige bureaukrati, der forhindrer, at sunde fødevarer kan indsamles og omfordes til mennesker, der har brug for hjælp.

Standardiserede definitioner, metoder og praktiske foranstaltninger

27. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer indtrængende til, at der fastlægges et omfattende sæt definitioner vedrørende bæredygtige fødevarer-systemer, hvori indgår landbrugsfødevarerproduktion, fødevarerforarbejdning og kost. Dette er nøglen til at udstikke »vejen frem« for en fælles og helhedsorienteret EU-politik for fødevarer. Der bør tilvejebringes passende instrumenter til at sikre effektiv gennemførelse af politikforanstaltningerne;

28. fremhæver behovet for en standardiseret metode til indsamling og indberetning af data om fødevarers miljøpåvirkning, herunder fødevarer-spild, med henblik på at sikre sammenlignelighed af data medlemsstaterne imellem og tilskynde til, at de miljø- og samfundsmæssige omkostninger knyttet til fødevarer og kost opgøres økonomisk;

29. understreger vigtigheden af at fremme udveksling af god praksis, dele data om fødevarers miljøpåvirkning og levere information til hele fødevarer-kæden, herunder forbrugerne, på en måde, der er mere gennemsigtig og lettere tilgængelig. Anvendelse af god praksis og retningslinjer er afgørende for at fremme indførelsen af hensigtsmæssige bæredygtige foranstaltninger, idet det bør sikres, at de lokale myndigheder har den information, der skal til for at gennemføre denne slags programmer;

30. understreger behovet for bedre gennemsigtighed i fødevarer-mærkningen, herunder sammenlignelige oplysninger om fødevarernes miljøpåvirkning. Det bør erkendes, at de nuværende oplysninger om nærings- og kalorieindhold på varedeklarationerne ikke i tilstrækkelig grad tager hånd om den komplekse forbindelse mellem fødevarer og sundhed, og at de nuværende varedeklarationer fuldstændigt mangler information om fødevarernes miljøpåvirkning. Selvom de fleste forbrugere ved, at deres valg har en vis indvirkning på miljøet, indeholder varedeklarationerne ingen oplysninger, der kan vejlede forbrugerne til at træffe bæredygtige valg. Udvalget mener, at mærkningen skal være klar og relevant, men ikke være alt for indviklet og besværlig for fødevarer-producenterne;

31. opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger for at skærpe tilsynet og kontrollen med fødevarer-sektoren, så fødevarer af kvalitet fremmes, og den illoyale konkurrence bekæmpes med den virkning, at forbrugernes tillid og tiltro øges.

Retningslinjer for »grønne« offentlige indkøb

32. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at der i offentlige indkøb, som rundt regnet tegner sig for 14 % af EU's BNP, ligger et stærkt potentiale for at sikre en mere bæredygtig fødevarerforsyning (lokal og økologisk) via cateringkontrakter til skole- og hospitalskantiner inden for den offentlige sektor. Disse eksempler vil kunne styrke det bånd mellem landdistrikter og byer, som omtales i Habitat III's nye dagsorden for byerne;

33. opfordrer Kommissionen til at afklare de eksisterende hindringer i reglerne om offentlige indkøb, så der kan anvendes bæredygtighedskriterier. I henhold til EU's konkurrencelovgivning er det ikke tilladt at angive geografiske præferencer (såsom lokale fødevarer) i offentlige indkøbskontrakter.

Flerniveaustyring i sammenhæng med en bæredygtig EU-politik for fødevarer

34. Det Europæiske Regionsudvalg støtter oprettelsen af lokale fødevareråd, der skal tilrettelægge processer, herunder aktiviteter som tiltag for at skabe forbindelse mellem producenter og forbrugere, kortlægge fødevarerørkener og områder, hvor der kan placeres nye markeder på regionalt plan, og først og fremmest sikre, at borgerne høres i forbindelse med politikudformningen;

35. henleder opmærksomheden på, at strategisk planlægning på regionalt og lokalt niveau er afgørende for at mindske fødevarerens samlede miljøpåvirkning. Produktionsmæssigt er det ofte sådan, at tjenester (tekniske tjenester, kredit, input, ressourcer) ikke er til rådighed i samme udstrækning for producenter i byer og bynære områder som for producenter i landdistrikter;

36. fremhæver behovet for, at lokale og regionale myndigheder får beføjelser til at iværksætte og forvalte målrettede miljøforanstaltninger og mulighed for at indføre territoriale kontrakter, der underskrives i fællesskab af landmændene eller deres repræsentanter ⁽⁷⁾;

37. mener, at en bottom-up-politik for fødevarers bæredygtighed først og fremmest bør udvikles via stærke lokale udviklingspartnerskaber og lokale (regioners og byers) myndigheder ⁽⁸⁾, hvilket også er i tråd med den nye dagsorden for byerne ⁽⁹⁾;

38. anbefaler støtte til flere byers initiativer såsom Milanos *Urban Food Policy Pact*, som blev vedtaget på Expo 2015 i Milano om »Feeding the planet. Energy for Life« for at fremme retfærdige, bæredygtige og robuste fødevarerensystemer.

Bruxelles, den 22. marts 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁷⁾ Lovgivningsforslag om reformen af den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikter efter 2013, CdR 65/2012.

⁽⁸⁾ Perspektivudtalelse om lokale fødevarerensystemer, CdR 341/2010 REV.

⁽⁹⁾ Ny dagsorden for byerne: Habitat III-slutdokument.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Integration, samarbejde og resultater inden for sundhedssystemer

(2017/C 272/05)

Ordfører: Birgitta SACRÉDEUS (SE/EPP), medlem af landstingsforsamlingen i Dalarnas läns landsting

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Sundhed i Europa

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at et godt helbred i hele befolkningen er vigtigt for velstanden og trivslen i samfundet. Et godt helbred er en værdi i sig selv, samtidig med at en sund befolkning bidrager til økonomisk udvikling og vice versa.
2. Borgerne i EU lever længere og er sundere end før. Der er dog store forskelle i sundhedstilstanden både imellem og internt i EU's medlemsstater. Set over tid er middellevetiden øget i EU, men variationerne imellem og internt i de forskellige lande, regioner og kommuner er stadig store. For eksempel er forskellen næsten ni år mellem de EU-lande, der har henholdsvis den højeste og laveste forventede middellevetid (83,3 over for 74,5 år i 2014⁽¹⁾). Den højere forventede middellevetid skyldes bl.a. ændringer i livsstil, bedre uddannelse og bedre adgang til et godt sundhedsvæsen.
3. Sundhedsvæsenet og socialvæsenet er store og vigtige samfundssektorer, som beskæftiger mange mennesker og bidrager til at give mange mennesker et bedre, sundere og længere liv. EU's 28 medlemslande har dog indbyrdes forskellige sundhedssystemer med forskellig adgang til ressourcer.
4. Sundhed og »Health Promotion« spiller en vigtig rolle i FN's globale mål for bæredygtig udvikling 2030, som blev vedtaget i 2015. De fleste af de 17 mål har en klar sundhedsdimension, men et af dem (mål nr. 3) handler specifikt om at sikre, at alle kan leve et sundt liv, og om at virke for alle menneskers velbefindende i alle aldre. Samtidig danner »Health Promotion« rygraden i opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling. Disse mål ligger også på linje med målsætningerne i den tværfaglige ramme for sundhed og velbefindende (»Sundhed 2020«), som WHO's Europa-region vedtog i 2012.

EU's beføjelser på sundhedsområdet

5. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at målet for EU's sundhedsarbejde i henhold til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er at forbedre folkesundheden, forebygge sygdomme og fjerne sundhedsrisici. Dette sker bl.a. gennem EU's sundhedsprogram, struktur- og investeringsfondene og rammeprogrammet for forskning og innovation samt beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Det fastslås netop i artikel 35 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, at »enhver har ret til at få adgang til forebyggende sundhedsydelse og til at modtage lægehjælp på de betingelser, der er fastsat ved medlemsstaternes lovgivning og praksis. Der skal sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter«.
6. EU har dels visse lovgivningsbeføjelser på områder, der influerer på folkesundheden, eller vedrørende f.eks. grænseoverskridende pleje, dels fremsætter Unionen henstillinger på områder, hvor EU's lovgivningsbeføjelser er begrænsede. Inden for rammerne af det europæiske semester udarbejder Kommissionen landespecifikke henstillinger, som i visse tilfælde vedrører sundhedssektoren.

⁽¹⁾ Health at a Glance: Europe 2016.

7. Udvalget understreger dog, at det grundlæggende er medlemslandene selv, der bestemmer, hvordan sundheds- og socialvæsenet skal organiseres, finansieres og udformes. Mange medlemslande har valgt at overdrage hovedansvaret for pleje, omsorg og folkesundhedsarbejde til de lokale og regionale myndigheder. Selv i lande, der har et nationalt sundhedssystem, er det ofte det lokale niveau, som har ansvaret for socialvæsen og socialforsorg.

Sundhedstilstanden i EU

8. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder initiativet »Sundhedstilstanden i EU«, som Kommissionen offentliggjorde i juni 2016. Formålet var at samle international ekspertise med henblik på øget viden om sundhedsområdet i de enkelte lande og i EU som helhed samt støtte medlemslandene i deres beslutningstagning ⁽²⁾.

9. Udvalget noterer sig, at OECD og Kommissionen i november 2016 fremlagde rapporten »Health at a Glance: Europe 2016«. Ud over statistik, der viser store forskelle i sundheden, determinanterne for sundheden, udgifter til sundhed, samt effektivitet, kvalitet og adgang til sundhedsydelser, indeholder rapporten analyser af, hvordan sygdomme påvirker arbejdsmarkedet, og gør opmærksom på behovet for at styrke det primære sundhedssystem.

10. Udvalget understreger vigtigheden af, at Kommissionen inddrager lokale og regionale myndigheder i det løbende arbejde og indhenter deres syn på sundhedssystemernes fremtidige udvikling, bl.a. fordi de gode eksempler ofte er lokale eller regionale.

Flere store udfordringer

11. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at EU-landenes sundhedssystemer står over for flere store udfordringer, hvoraf nogle er mere udtalte i visse medlemsstater end i andre:

- a) Ulighed med hensyn til sundhed og adgang til sundhedsydelser — forskelle, som ofte har socioøkonomiske og geografiske årsager.
- b) En ny sygdomssituation, hvor kroniske sygdomme står for en meget stor del af sundhedsvæsenets omkostninger. Ifølge WHO skyldes 86 procent af dødsfaldene i Europa en af de fem mest almindelige kroniske ikke-smitsomme sygdomme (diabetes, hjertekarsygdomme, kræft, kroniske luftvejssygdomme og psykiske sygdomme), der ofte er en følge af usund levevis: rygning, højt alkoholforbrug, dårlige kostvaner og for lidt fysisk aktivitet. Disse faktorer ligger også bag de voksende problemer med overvægt og fedme, ikke mindst blandt børn og unge.
- c) En aldrende befolkning, hvor mange ældre har en eller flere kroniske sygdomme (multisyge ældre).
- d) Smitsomme sygdomme og fortsat bekymring for globale pandemier. Den tiltagende globalisering indebærer øget risiko for spredning af forskellige trusler mod sundheden.
- e) Påfaldende mange patienter får problemer på grund af manglende patientsikkerhed, f.eks. infektioner under behandling.
- f) Antibiotikaresistens er et voksende problem for folkesundheden, som giver øget sygelighed og dødelighed samt store udgifter for sundhedsvæsenet.
- g) Mangel på sundheds- og plejepersonale: i mange dele af Europa er der problemer med at uddanne/ansætte/holde på tilstrækkeligt mange kvalificerede personer.

⁽²⁾ Det toårige initiativ, som skal gennemføres i samarbejde med OECD, *European Observatory on Health Systems and Policies* og medlemslandene, omfatter fire elementer:

- Offentliggørelse af »Health at a Glance: Europe 2016« (november 2016).
- Landespecifikke »sundhedsprofiler«, der skal belyse de enkelte EU-landes særtræk og udfordringer (november 2017).
- En analyse, som på baggrund af de to allerede nævnte elementer giver et kortfattet overblik og kæder resultaterne sammen med den bredere EU-dagsorden med fokus på tværgående politiske spørgsmål og muligheder for gensidig læring (november 2017).
- Mulighed for frivillig udveksling af bedste praksis, som medlemslandene kan efterspørge med henblik på en diskussion af konkrete aspekter af situationen i deres eget land (fra november 2017).

- h) Borgernes øgede forventninger og krav om personorienteret pleje.
- i) Sundhedssystemerne er blevet presset til at nedbringe deres omkostninger og blive mere omkostningseffektive, eftersom sundhedsudgifterne er store og forventes at stige.
- j) Ny velfærdsteknologi kan bidrage til at forbedre sundheden for mange mennesker. På den ene side mindsker innovationer omkostningerne for nogle sundhedsproblemer, på den anden side kan øgede muligheder for at behandle visse sygdomme og lidelser medføre øgede omkostninger.
- k) Øget migrationen, navnlig af ofte traumatiserede flygtninge, hvilket bl.a. kræver en forøgelse af udbuddet af passende psykiatrisk, psykoterapeutisk og psykosomatisk behandling.
- l) Miljø- og klimaforandringer påvirker vores helbred og trivsel i negativ retning.
- m) Psykiske og fysiske lidelser som følge af et krævende arbejdsliv og manglende balance mellem arbejdsliv og privatliv.

Tiltag til at overvinde disse udfordringer

12. For at sikre lighed med hensyn til sundhed, er det efter Det Europæiske Regionsudvalgs mening vigtigt, at alle har adgang til sundhedsydelser. En passende og bæredygtig finansiering af sundhedsvæsenet er af afgørende betydning for at garantere en god dækning, adgang og kvalitet. Uformelle betalinger og anden korruption inden for sundhedsvæsenet skal bekæmpes, eftersom dette indvirker negativt på sundhedsydelsernes tilgængelighed og effektivitet.

13. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at kroniske sygdomme dominerer sygdomsbyrden og er kilde til størstedelen af sundhedsvæsenets og andre velfærdssystemers omkostninger. For at være bæredygtige på langt sigt må sundhedssystemerne derfor omstilles, så de bliver bedre til at håndtere kroniske sygdomme, samtidig med at en uholdbar omkostningsudvikling må stoppes. Mange kroniske sygdomme kan forebygges med en ændret livsstil, og med den rette indsats kan den forværring, som kendetegner kroniske sygdomme, bremses.

14. Udvalget ønsker at gøre særlig opmærksom på problemerne med psykiske sygdomme. Den mentale sundhed skal prioriteres lige så højt som fysisk sundhed. Psykiske sygdomme behandles ofte med fordel gennem ambulante behandling. En god mental sundhed bygger ofte på gode sociale relationer til familie, nærtstående og andre mennesker, et godt livs- og arbejdsmiljø og en følelse af sammenhæng og meningsfuldhed i livet.

15. Efter udvalgets opfattelse skal det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde vægtes højere, og plejen gøres mere kundskabs- og evidensbaseret. Samarbejdet mellem sundhedsydelser og pleje må forbedres for at give frem for alt ældre mennesker og handicappede et bedre liv. I den henseende har integration af sundhedsydelser og pleje med fokus på individuelle vurderinger og kontinuitet i behandlingen vist sig hensigtsmæssig. Eftersom livsstilen grundlægges i de unge år, spiller familien og skolen en vigtig forebyggende rolle.

16. Det Europæiske Regionsudvalg er enig med »Health at a Glance: Europe 2016« i, at EU-landene har brug for stærke primære sundhedssystemer for at opfylde den aldrende befolknings behov, skabe bedre plejekæder og modvirke unødigt anvendelse af hospitalsbehandling. Der bør investeres i primær sundhedspleje, ambulante behandling og hjemmepleje, og højt specialiserede hospitalsbehandlinger bør koncentreres af hensyn til kvaliteten. For at aflaste hospitalerne må den primære sundhedspleje også være tilgængelig uden for normal arbejdstid. Det er hensigtsmæssigt at udvikle tværfaglige tilgange. Personalet i den primære sundhedspleje skal være specialister i forebyggende og sundhedsfremmende tiltag og i at håndtere kroniske sygdomme.

17. Udvalget noterer sig, at de sociale omsorgsordninger varierer meget i EU's medlemsstater. Der er store forskelle med hensyn til, i hvilket omfang finansieringen er offentlig, og hvorvidt social omsorg gives i hjemmet eller på institution. For at sikre lighed med hensyn til sundhed er det vigtigt, at alle, der har behov for det, har adgang til sociale omsorgsordninger af god kvalitet. Frivillige plejere skal støttes. Frivillige organisationer kan udføre vigtige supplerende indsatser.

18. Udvalget opfordrer de nationale myndigheder til at være opmærksomme på den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med overgangen fra hospitalscentreret pleje til pleje i nærmiljøet, så der bliver mulighed for at udvikle kreative aktiviteter til forebyggelse og tidlig indgriben samt langtidsplejetilbud, i stedet for at fokusere på reaktiv behandling.

19. Det Europæiske Regionsudvalg er enig, når der i »Health at a Glance: Europe 2016« står, at der bør gøres flere bestræbelser på at forebygge kroniske sygdomme i den erhvervsaktive alder. Kroniske sygdomme fører til mindsket beskæftigelse, lavere produktivitet, tidligere pensionering, lavere indkomster og for tidlig død. Et godt fysisk og psykisk arbejdsmiljø er af central betydning for at komme erhvervs sygdomme og arbejdsskader til livs samt mindske antallet af sygemeldinger og sygdomsrelateret arbejdsløshed. Der er derfor brug for mere samordning af sundheds- og arbejdsmarkedspolitikken og for at inddrage arbejdsmarkedets parter i arbejdet. Det er vigtigt at betragte en indsats på sundhedsområdet som en investering snarere end en omkostning.

20. Udvalget fremhæver, at der skal gøres en indsats for at muliggøre, at handicappede kan arbejde ud fra egne personlige forudsætninger. En velfungerende rehabilitering er af stor betydning for at gøre det muligt for syge og tilskadekomne at komme hurtigt tilbage i arbejde.

21. Det Europæiske Regionsudvalg finder, at der skal lægges større vægt på spørgsmål, som vedrører patientens indflydelse og personorienteret pleje⁽³⁾. Nutidens patienter er generelt bedre informerede, og mange mennesker vil gerne kunne vælge sundhedsudbydere og udbede sig information om tilgængelighed og kvalitet. Sundhedssystemerne bør derfor hjælpe mennesker med at tage hånd om deres eget helbred, dvs. til at leve sundt, foretage informerede valg af behandling og sundhedsudbydere, pleje sig selv og undgå medicinske komplikationer.

22. Udvalget pointerer samtidig, at fællesfinansieret pleje bør gives efter behov og ikke ud fra den enkelte patients eget ønske, hvilket kan føre til overforbrug af pleje og behandling.

23. Der skal også rettes større fokus mod plejens kvalitet og medicinske resultater. Gennem indsamling af big data, gennemsigtighed og åbne sammenligninger på grundlag af fælles indikatorer kan forbedringer stimuleres og sundhedsinvesteringernes virkninger kortlægges.

24. For at sikre adgang til veluddannet sundheds- og plejepersonale kræves der planlægning og samordning mellem sundhedssektoren og uddannelsessystemet med gode muligheder for kompetenceudvikling. I dag er der mangel på flere erhvervsgrupper, ujævn geografisk fordeling og ubalance mellem forskellige erhvervsgrupper. Der er bl.a. behov for at uddanne flere alment praktiserende læger⁽⁴⁾ samt at fastholde kompetencer. For at kunne ansætte og fastholde personale må arbejdsgiverne tilbyde et godt arbejdsmiljø og gode arbejdsvilkår. For at udvikle aktiviteterne bør arbejdsgiverne etablere tværfaglige teams samt variere arbejdsopgaverne (»task shifting«) med henblik på at styrke sygeplejerskers og andre erhvervsgruppers roller. Udvalget håber, at Kommissionens fokus på et europæisk solidaritetskorp (»European Solidarity Corps«) kan bidrage til at gøre flere unge interesseret i at arbejde i sundhedssektoren.

25. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder medicinteknisk udvikling samt udviklingen af nye lægemidler. Bestræbelser inden for forskning og innovation er grundlæggende forudsætninger for at udvikle sundhedsvæsenet. Gennem anvendelse af hjælpemidler og gennem udvikling af ny teknik kan man også forbedre plejemodtagernes autonomi.

26. Efter udvalgets opfattelse er det vigtigste værktøj til at effektivisere sundhedsvæsenet ny digital teknologi, som giver nye muligheder for at forebygge, opdage, diagnosticere, behandle, informere og kommunikere. Innovationstakten på området er høj. Selv om der ofte findes berettigede grunde til at tænke om databeskyttelse og den personlige integritet, har sundhedsvæsenet alt for tit været langsomt til at udnytte den nye informationsteknologis muligheder. Databeskyttelseslovgivningen bør være udformet, så den ikke hindrer effektiv sundhedspleje, overvågning og forskning, samtidig med at privatlivets fred respekteres.

⁽³⁾ Arbejdsmetoder, hvor patienter og deres pårørende er aktive og deltager i planlægningen og gennemførelsen af plejen, og hvor patienten ses som andet og mere end en sygdom.

⁽⁴⁾ *Health at a Glance: Europe 2016.*

27. Digitaliseringen indebærer samtidig, at sundhedsudbydernes arbejdsmetoder og organisation bliver lavet fundamentalt om. Magtforholdene mellem forskellige personalegrupper og mellem patienter og personale påvirkes. Systemer til e-sundhed og m-sundhed kan give borgerne større indflydelse over — og mulighed for at tage et større ansvar for — deres egen sundhed og pleje. Via øget egenpleje kan patienterne undgå hospitals- og lægebesøg, hvilket ofte øger deres tilfredshed, samtidig med at sundhedsplejeudgifterne holdes nede. Øget digitalisering kan desuden bidrage til en bedre service i perifere områder og på landet.

28. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at nye lægemidler spiller en vigtig rolle for udviklingen af sundhedsvæsenet. Nye og bedre diagnosticeringsmetoder muliggør persontilpassede behandlinger og lægemidler med færre bivirkninger og bedre medicinske resultater. For at gøre sundhedsvæsenet mere omkostningseffektivt er det dog vigtigt at modvirke høje medicinpriser og overdreven ordinerings af medicin. Udvalget støtter derfor de initiativer, som er taget med hensyn til frivilligt samarbejde mellem medlemslandene om indkøb, prissætning og adgang til lægemidler.

29. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at der gøres en større indsats for at udnytte mulige økonomiske og kvalitetsmæssige fordele af et samarbejde om meget omkostningskrævende og/eller meget specialiseret medicinsk udstyr.

30. Udvalget finder, at de målrettede tiltag, som iværksættes på mange områder for at styrke patientsikkerheden, skal fortsætte. Der må også iværksættes tiltag for at imødegå antibiotikaresistens, bl.a. i form af restriktiv antibiotikaanvendelse, udvikling af nye antibiotika og et helhedsbegreb, der omfatter både dyrs og menneskers helbred, samt specifikke tiltag til bekæmpelse af infektioner, der skyldes kontakt med sundhedsvæsenet. For at opretholde en effektiv beskyttelse mod smitte er det hensigtsmæssigt at sikre alle, som bor i Europa, en ligeværdig og optimal beskyttelse mod sygdomme, der kan forebygges med vaccine.

31. Det Europæiske Regionsudvalg finder det meget hensigtsmæssigt, at sundhedsvæsenet og de sociale myndigheder i medlemsstaterne er opmærksomme på den sårbare situation, som mange nyankomne migranter lever i, og træffer foranstaltninger til at opfylde de behov for pleje, som findes for f.eks. mentale sygdomme.

32. Udvalget fremhæver, at lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle for beskyttelsen mod og sundhedsfremme med hensyn til miljørelaterede risikofaktorer. Lokale myndigheder bærer ofte hovedansvaret for miljøbeskyttelse, luftkvalitet, affaldshåndtering, byplanlægning, kollektivtrafik, vand og sanitet, grønne områder til rekreative formål, fødevarer sikkerhed osv. Sundheds- og socialvæsenet kan bidrage ved f.eks. at anvende sikre og miljøvenlige produkter, sørge for en velfungerende affaldshåndtering og mindske brugen af energi og vand.

Tiltag på EU-plan

33. Det Europæiske Regionsudvalg er positiv over for et europæisk samarbejde på sundhedsområdet, som holder sig inden for rammerne af medlemslandenes ret til selv at bestemme, hvordan sundhedsvæsenet skal udformes, organiseres og finansieres. Selv om udfordringerne er fælles, ser løsningerne ofte forskellige ud. EU bør støtte medlemslandene og disses lokale og regionale myndigheder i arbejdet med at fremme en god folkesundhed og udvikle sundhedsvæsenet. EU skal handle ud fra nærhedsprincippet og respektere forskellene i medlemslandenes sundhedssystemer.

34. Samtidig er det i EU's interesse at forbedre sundheden og mindske forskellene i sundhed, eftersom dette er en forudsætning for også at mindske de økonomiske og sociale forskelle i Europa. EU bør mere konsekvent arbejde ud fra princippet om »integration af sundhed på alle politikområder«.

35. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for efter 2020 at fortsætte EU's samhørighedspolitiske støtte på områder såsom sundhedsinfrastruktur, e-sundhed og sundhedsfremmende programmer med henblik på at sætte skub i regional udvikling og mindske sociale og økonomiske uligheder. Projekter, der finansieres med EU-midler, bør undersøges for at vurdere deres effektivitet i relation til folkesundheden og den økonomiske udvikling i de berørte regioner ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ CDR 260/2010.

36. Udvalget mener, at grænseoverskridende samarbejde kan bidrage til at udvikle de europæiske sundhedssystemer. Det er rimeligt, at EU har visse lovgivningsbeføjelser i spørgsmål, som vedrører grænseoverskridende sundhedstrusler og sundhedsydelse, men ellers bør EU's indsats først og fremmest handle om at støtte medlemslandene i deres arbejde og stimulere kvalitetsudvikling. Det kan EU gøre ved f.eks. at udarbejde henstillinger, iværksætte og finansiere udviklingsprojekter, stimulere samarbejde i grænseregionerne, fremme udveksling af viden og erfaringer, udbrede gode eksempler og bedste praksis, deltage endnu mere aktivt i arbejdet med åbne sammenligninger samt evaluere sundhedssystemernes effektivitet i samarbejde med bl.a. WHO og OECD. I forbindelse med dette arbejde er det vigtigt at belyse forskellige sundhedsydelsers virkning på de enkelte patienters sundhed og på folkesundheden generelt.

37. I den forbindelse foreslår udvalget, at Kommissionen opretter et Erasmus-lignende program for sundhedsfagligt personale.

38. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de prioritetsområder, der er blevet udvalgt af ekspertgruppen om vurdering af sundhedssystemernes resultater (nemlig integreret pleje, adgang til sundhedspleje og lige vilkår, primær sundhedspleje, sundhedsresultater/-effektivitet, kroniske sygdomme og behandlingskvalitet), er lige så vigtige på det subnationale niveau, og erklærer sig parat til at samarbejde med gruppen med henblik på at bidrage med lokal og regional ekspertise.

39. I den forbindelse anmoder udvalget om at få tildelt en observatørpost i ekspertgruppen om vurdering af sundhedssystemernes resultater, som efter opfordring fra Rådet blev oprettet i september 2014 af Kommissionen og medlemsstaterne.

40. EU bør bl.a. støtte arbejdet med at forebygge kroniske sygdomme, støtte innovation inden for og anvendelse af moderne informations- og kommunikationsteknologi, stimulere øget europæisk samarbejde om vurdering af medicinske metoder og fortsat engagere sig i de globale bestræbelser på at tackle antibiotikaresistens. Det Europæiske Regionsudvalg hilser derfor f.eks. velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge en ny handlingsplan mod antibiotikaresistens i 2017.

41. På den baggrund minder udvalget medlemsstaterne om deres tilsagn om inden midten af 2017 at have iværksat nationale handlingsplaner for bekæmpelse af antimikrobiel resistens »baseret på One Health-tilgangen og i overensstemmelse med målene i WHO's globale handlingsplan«. Udvalget opfordrer sundhedsministerierne til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udviklingen og gennemførelsen af disse planer.

42. EU's borgere har via EU-domstolens domme og patientmobilitetsdirektivet fra 2011 fået flere muligheder for at modtage behandling i et andet medlemsland. Dette er godt bl.a. for patienter, der har en sjælden diagnose eller har brug for kvalificeret behandling, som ikke findes i hjemlandet. Regionsudvalget bifalder derfor Kommissionens arbejde med at oprette europæiske referencenetværk (ERN) for sundhedsudbydere og kompetencecentre i EU-landene med henblik på at fremme højt specialiserede sundhedsydelser.

43. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at EU i sit arbejde med »Sundhedstilstanden i EU« fokuserer på at fremhæve gode eksempler på effektive sundhedsindsatser af høj kvalitet og pege på forskellige organisationsformer i sundhedsvæsenet, som særligt bidrager til en effektiv sundhedsindsats af høj kvalitet, samt belyser, hvordan sundhedspleje af høj kvalitet kan mindske behovet for sociale ydelser. Udvalget vil i den forbindelse understrege betydningen af at finde frem til lokale og regionale organisatoriske modeller, som har vist sig at fungere effektivt.

Bruxelles, den 22. marts 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Intelligente specialiseringsstrategier (RIS3): konsekvenser for regionerne og det interregionale samarbejde

(2017/C 272/06)

Ordfører: Mikel IRUJO AMEZAGA (ES/EA), leder af Navarra-delegationen i Bruxelles

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at både Rådet og Europa-Parlamentet har anerkendt, at strategierne for intelligent specialisering (RIS3) kan være effektive instrumenter til at bidrage til at tackle samfundets udfordringer og styrke innovation, investeringer og konkurrenceevne med udgangspunkt i de specifikke socioøkonomiske og territoriale træk;
2. understreger vigtigheden af, at forordning (EU) nr. 1303/2013 har defineret RIS3 som en forhåndsbetingelse, og bifalder, at den ramme, hvori S3 vil blive udarbejdet, giver plads til en regional tilgang og således mulighed for at tage hensyn til regionale forhold;
3. regionerne har tilsluttet sig S3, fordi der var tale om en hensigtsmæssig tilgang for at gøre den regionale udvikling mere effektiv og resultatorienteret. Regionerne ønsker at bevare denne tilgang, der er baseret på nærhed og en bottom up-tilgang. De ønsker at bevare det frie valg af regionale specialiseringer. Udarbejdelsen af S3-strategier bør fortsat først og fremmest være et svar på ønsket om at styrke den regionale udviklings dynamik og skabe arbejdspladser i lokal- og regionalområderne;
4. fremhæver, at bestemmelserne og retningslinjerne for udarbejdelsen af en strategi for intelligent specialisering skal overholde nærhedsprincippet og give regionerne et tilstrækkeligt spillerum, så de kan håndtere specifikke udfordringer.

Udvikling af strategier for intelligent specialisering (RIS3)

5. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at det bør sikres, at alle forvaltningsniveauer (statsligt, regionalt, subregionalt og/eller lokalt) — som har kompetencer og træffer foranstaltninger vedrørende strategiens indsatsområder — deltager, og at dette inkluderer de relevante aktører fra den såkaldte »quaduple helix«⁽¹⁾, idet det understreger industriens, uddannelses- og forskningsinstitutionernes samt borgernes rolle, selvom den nøjagtige sammensætning af de involverede organisationer vil afhænge af regionale forhold;
6. mener, at RIS3 leverer merværdi til de lokale og regionale myndigheder, idet de skaber fælles tværsektorielle og interregionale projekter og investeringer, som er særligt fordelagtige, når det gælder industriel fornyelse;
7. understreger, at udviklingen af RIS3 bør inkludere alle interessenter, og at disse bør opfordres til at anlægge en samlet vision. Processen bør styrke forvaltning på flere niveauer og bidrage til at skabe kreativ og social kapital i området;
8. vurderer, at udformningen og den fortløbende revision af RIS3 bør ske som en kombination af en interaktiv forvaltningsproces, som understøtter den såkaldte »udforskning af potentialet for iværksættere«, dvs. en proces, der kombinerer top-down- og bottom-up-processer, og hvor borgerne, repræsenteret via de kanaler der måtte være relevante, inddrages på hensigtsmæssig vis;
9. påpeger, at det fremgår af bilag I, punkt 4.3, i forordning (EU) nr. 1303/2013, at dette skal foregå som en deltagelsesorienteret proces. Dog er der fortsat adskillige tilfælde, hvor den deltagelsesorienterede proces stadig ikke er effektiv. Derfor opfordrer udvalget Kommissionen til at opfordre de relevante aktører på nationalt, regionalt og lokalt niveau til at overvåge, at dette lovgivningsmæssige krav reelt bliver overholdt;

⁽¹⁾ Det vil sige nationale og regionale forvaltningsmyndigheder og interessenter såsom universiteter og lignende højere læreanstalter, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter såvel som borgerne i en iværksætterorienteret udforskningsproces.

10. minder om, at der for udviklingen af RIS3 også anbefales politisk lederskab og konsensus, og derfor anbefales det, at alle eller størstedelen af de politiske partier såvel som sociale aktører og civilsamfundets institutioner deltager aktivt;

11. mener, at RIS3 ikke bør begrænse sig til spørgsmål om forskning, innovation og virksomhedernes udvikling. I tråd med strategien for nye færdigheder i Europa (New skills agenda for Europe) bør RIS3 tillige omfatte udvikling af nye færdigheder, uddannelse og efteruddannelse for alle borgere, især unge, lønmodtagere og arbejdsløse. Samtidig anser udvalget det for vigtigt, at udviklings- og uddannelsesprogrammerne fremmes, navnlig i regioner med begrænset erfaring på dette område, idet opmærksomheden henledes på vellykkede sektoreksemppler, som kan bruges som reference for andre regioner. Udvalget opfordrer til, at der træffes foranstaltninger vedrørende samarbejde mellem innoverende regioner og mindre udviklede regioner;

12. mener, at regionernes valg af intelligent specialisering tillige kan være en tilskyndelse til at styrke visse fællesskabspolitikker. Eksempelvis har mange regioner valgt at udvikle intelligente specialiseringer vedrørende maritime forhold med tværgående og tværsektorielle tilgange, i forhold til hvilke EU's politikker er lidt bagud med hensyn til strukturering, hvilket hæmmer deres understøttende evne og deres effektivitet;

13. understreger, at prioriteringen af sektorer, hvori en region har en komparativ fordel, bør ske i overensstemmelse med de horisontale målsætninger i Lissabonstrategien (uddannelse af unge og adgang til arbejdsmarkedet, ligestilling mellem kvinder og mænd, investeringer i videregående uddannelser og forskning, støtte til SMV'ers innovation i alle den regionale økonomis sektorer, støtte til social og miljømæssig innovation osv.). Det er afgørende, at EU's politikker fortsat understøtter disse kernemålsætninger i Lissabonstrategien, samtidig med at S3-strategierne befordres. Selv om der allerede er opnået vigtige forbedringer på dette område, bør man således i samtlige EU's regioner gøre fremskridt hen imod indfrielsen af disse målsætninger;

14. understreger den rolle, som specialiserings- og innovationsstrategierne spiller for den bæredygtige udvikling i landdistrikterne og fremhæver betydningen af uddannelse i indkredsning og udnyttelse af lokalsamfundenes og de lokale værdiers potentiale eller kapacitet;

15. minder om, at de førnævnte forordninger fastlægger, at RIS3 bør omfatte »en overvågningsmekanisme«, som bør kunne opfange og følge de forventede ændringer i hver RIS3-prioritet ved hjælp af et passende udvalg af resultatindikatorer og fremme udveksling af bedste praksis. Udvalget understreger, at fokus skal være på overvågning og evaluering. Der bør således oprettes en vejledende og fleksibel fælles ramme, som kan opfange og følge de forventede ændringer i hver RIS3-prioritet, og som sætter regionerne i stand til at udvikle deres egne overvågningsmekanismer og skræddersyede indikatorer alt efter deres situation og behov. Overvågningsmekanismen vil gøre det muligt for regionerne løbende at videreudvikle deres strategi på et evidensbaseret grundlag. Den afhænger i det væsentlige af de enkelte strategiers særtræk, og fastsættelsen af den bør derfor indgå som led i strategiudviklingen. I betragtning af sidstnævnte foreslår udvalget i den forbindelse, at man kunne overveje en særlig finansiel tildeling fra flere fonde for at støtte en fleksibel integreret gennemførelsesmetode, som alle aktører anvender, og som også omfatter analyse, overvågning og opfølgning;

16. mener ikke, at RIS3 alene bør omfatte innovation og forskning. Tværtimod bør de udvides, så de fremover udvikler sig til mere komplette regionale udviklingsstrategier, som omfatter andre aspekter såsom uddannelse og erhvervsuddannelse;

17. henviser til den aktuelle situation og foreslår, at der oprettes en fælles vejledende overvågningsramme, der kan fungere som reference for de enkelte regioner, så de kan udarbejde deres egne rammer for overvågning, idet der tages hensyn til regionernes særlige karakteristika, og de får mulighed for at bruge deres egne evaluerings- og overvågningsordninger;

18. anerkender den indsats, der er gjort med S3-plattformen med hensyn til teknisk bistand og udvikling af instrumenter, selvom en fælles vejledende ramme ville anspore til større sammenhæng i implementeringen og overvågningen af RIS3;

19. opfordrer til, at evalueringen af S3-strategierne foregår gradvis og med forsigtighed, eftersom der er tale om en nyindført politik, hvis udarbejdelse og gennemførelse er kompleks, og som derfor først ad åre kan få fuld effekt. Første succesindikator bør være realiteten af den lokale prioritering og mobilisering. Regionerne skal nøje inddrages i fastlæggelsen og styringen af evalueringsredskaberne;

20. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre betingelserne for udformningen af strategierne i god tid inden næste programmeringsperiode. Fremlæggelsen af »retningslinjer« efter programmeringsperiodens start, som det var tilfældet med de nuværende forhåndsbetingelser, fungerer ikke i praksis for de aktører, der står for gennemførelsen;

21. anbefaler en tæt sammenkædning med overvågningen af de regionale operationelle programmer under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, hvor sådanne operationelle programmer spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af F&I-strategien og med anvendelsen — under fuld hensyntagen til de særlige territoriale forhold — af de i den forbindelse opstillede harmoniserede regionale kriterier, som Kommissionen allerede har udarbejdet ⁽²⁾, og hvor indikatorerne struktureres som ressourceindikatorer, output-indikatorer og resultatindikatorer (kvalitative og kvantitative);

22. fremhæver særligt de højere læreanstalters, andre uddannelsesinstitutioners, forsknings- og teknologioorganisationers samt industriers, herunder især nyetablerede virksomheders og SMV'ers, potentiale i udformningen og implementeringen af RIS3. Højere læreanstalter fungerer som bindeled i den såkaldte »videntrekant« (forskning, uddannelse og innovation) og har særligt gode forudsætninger for at støtte opbygningen af regionernes innovative kapacitet. Derfor bør de regionale myndigheder tilskynde de højere læreanstalter til at spille en aktiv rolle i RIS3-processen. Der skal her tilstræbes en balance mellem en åbning af de højere læreanstalter for markedets behov på den ene side og fri og uafhængig uddannelse og (grund) forskning for morgendagens innovationer på den anden side. Derfor finder udvalget det hensigtsmæssigt, at de højere læreanstalter skal være tilgængelige for alle og bidrage til at øge uddannelsesniveaut, hvilket er nødvendigt for et kreativt orienteret vidensamfund, samt at de skal imødekomme arbejdsmarkedets, virksomhedernes og andre arbejdsgivers behov;

23. anbefaler, at RIS3-strategierne så vidt muligt sørger for dannelsen af organisationer eller fleksible og eksterne strukturer rettet mod at bistå regeringerne, navnlig dem med begrænsede ressourcer, i udviklingen af kapaciteten hos de lokale og regionale myndigheder. Udvalget finder den støtte og de vurderinger udefra (som understøtter peer-evalueringer og ekspertbesøg), som S3-plattformen har tilvejebragt, særdeles brugbare, men utilstrækkelige, i og med at udvalget mener, at hver lokal og regional myndighed selv bør kunne udvikle sin lokale og regionale kapacitet, herunder mekanismer til implementering og overvågning af RIS3;

24. understreger, at der også i udviklingen og gennemførelsen af RIS3 skal være et rimeligt forhold mellem omkostningerne og nytteværdien. Generelt må alle muligheder udnyttes for at undgå, at RIS3 fører til nye administrative byrder;

25. henviser til, at RIS3 i hele den relevante strukturfondsperiode skal være udformet på en tilstrækkelig fleksibel måde. De må ikke være stå i vejen for nye udviklinger, intelligent diversificering og eventuelle disruptive innovationer i regionerne. Især må RIS3 ikke begrænse aktiviteter inden for den private sektor, f.eks. nyetableringer, i de pågældende regioner.

Synergi mellem europæiske struktur- og investeringsfonde og andre programmer

26. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at RIS3's grundsten er mere end blot at udnytte strukturfondene mere effektivt, og at RIS3 har til formål at skabe synergi mellem politikker vedrørende regional innovation og udvikling og de finansielle instrumenter med henblik på at undgå overlappning;

27. minder om, at det at fremme synergi mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde (»ESI-fonde«) og Horisont 2020 er en af prioriteterne for perioden 2014–2020. Men den retlige kompleksitet vanskeliggør denne proces. Denne stræben efter synergi bør tillige omfatte EU's andre politikker og deres interventionsredskaber;

28. understreger det ønskelige i en sådan tilgang, som tillige bør sigte mod at styrke støtten til SMV'er, disses individuelle projekter og kollektive initiativer, samt nystartede virksomheder;

⁽²⁾ Som for eksempel i *Guidance document on monitoring and evaluation — European Regional Development Fund and Cohesion Fund*, Kommissionen, 2014.

29. påpeger, at det er nødvendigt at simplificere retsgrundlaget og skabe fungerende bindeled, der skal forbedre samspillet mellem de forskellige støtteordninger. Disse ordninger skal selv indeholde en let forståelig og tydelig beskrivelse af, hvordan de kan muliggøre og opnå den nævnte synergi;

30. mener, at det er vigtigt at fremme kapacitetsudbygningsprogrammer, især i regioner, der har begrænset erfaring i denne henseende, og fra et sektororienteret perspektiv fremhæve succes historier, der kan blive referencerammer for andre regioner;

31. gør opmærksom på, at en vigtig forudsætning for skabelsen af synergieffekter består i en styrkelse af kommunikation og samarbejde mellem de interessenter, der arbejder med de forskellige støtteinstrumenter (strukturfonde og Horisont 2020), og som hidtil kun har et meget begrænset kendskab til hinandens områder. Dette gælder for både det regionale og det europæiske niveau. Udvalget opfordrer Kommissionen og regionerne til at støtte og styrke videndeling mellem disse grupper;

32. minder om, at en væsentlig faktor for projektets succes vil være en smidig relation mellem de forskellige forvaltningsniveauer (EU, statsligt, regionalt og eventuelt lokalt niveau) samt blandt andet koordineringen mellem forvaltningsmyndighederne og de nationale kontaktpunkter;

33. finder det beklageligt, at den ufuldstændige harmonisering mellem lovgivningen vedrørende støtte, som administreres direkte af Kommissionen (Horisont 2020), og den indirekte forvaltede støtte (ESI-fondene), som er underlagt begrænsninger i statsstøtten, stadig udgør en stor hindring for at opnå synergi mellem disse to. Udvalget opfordrer til, at anbefalingerne på dette område fra Europa-Parlamentets nylige studie ⁽³⁾ følges.

Rationalisering af Kommissionens tiltag

34. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender igen den store indsats, der er gjort med S3-plattformen, selvom det bemærkes, at de mange initiativer fra Kommissionens side giver anledning til forvirring, ukendskab og mangel på koordinering mellem regionerne;

35. mener, at synergien mellem de forskellige instrumenter, tiltag, redskaber og støtteinstanser skal analyseres, f.eks. platformen for intelligent specialisering, observatoriet for europæiske klynger, det europæiske innovationspartnerskab, Det Europæiske Strategiforum, tiltag vedrørende de centrale støtteteknologier, forskningsinfrastrukturene osv.;

36. beder Kommissionen om at sikre en mere ensartet forståelse af tiltagene og deres gennemførelse, navnlig for så vidt angår mindre regioner eller regioner, der har mindre administrativ kapacitet;

37. efterlyser en tydeliggørelse med henblik på at identificere de temaer, for hvilke Kommissionen agter at iværksætte betragtelige tiltag for at udvikle en global tilgang til værdikæden i en bestemt sektor på europæisk plan med udgangspunkt i vellykkede fortilfælde på centrale områder, som er relevante for flest mulige medlemsstater/regioner, hvor Kommissionen bør koncentrere sig om netværksdannelse, støtte og inspiration, med afsæt i S3-strategierne;

38. anbefaler, at EU kortlægger indvirkningen af intelligente specialiseringsstrategier såvel på andre af EU's styringsmekanismer som på de involverede parter, at kommunikationen forbedres, og at der udarbejdes et »atlas over EU's tiltag, redskaber og projekter« for RIS3-relaterede emner, idet Kommissionens e-justice-portal, som har til formål at gøre livet lettere for borgerne ved at tilbyde oplysninger på flere sprog, kan bruges som eksempel;

39. anbefaler samtidig at udvikle et videnfællesskab, som kan uddanne og professionalisere eksperter inden for RIS3, bl. a. under henvisning til arbejdet i OECD, S3-plattformen og i en bred forskningskreds.

⁽³⁾ *Maximisation of synergies between European Structural and Investment Funds and other EU instruments to attain Europe 2020 Goals*, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, juni 2016, IP/B/REGI/IC/2015-131.

Fremme af samarbejde på tværs af regioner og skabelse af værdikæder

40. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at dannelsen af en kritisk masse på territorielt niveau er væsentlig for, at EU og EU's erhvervsliv kan være konkurrencedygtig på globalt plan. De lokale og regionale myndigheder anses som de mest passende steder at udvikle de innovative økosystemer og skabe de nødvendige forbindelser mellem EU's politik, erhvervslivet, forskningscentrene, de højere læreanstalter og borgerne;

41. påpeger, at det på baggrund af RIS3's prioriteter er nødvendigt at udvikle samarbejdet på tværs af regionerne, hvilket vil gøre det muligt at skabe værdikæder på tværs af hele EU;

42. er overbevist om, at samarbejdet på tværs af regionerne vil skabe synergi mellem økonomiske aktiviteter og regionernes ressourcer, således at man kan udnytte muligheder og undgå unødvendig overlappning i forbindelse med investeringer ved at benytte strukturfonde;

43. mener, at nøglen er at kunne besidde tilstrækkeligt med oplysninger og koordineringskapacitet, hvis ideelle resultat ville være et perfekt og sammenhængende komplementaritetssystem, som fjerner den ineffektivitet, der er skabt af overlappning og ren og skær efterligning;

44. er glad for Kommissionens forskellige tiltag på dette område, f.eks. de tematiske platforme, selvom disse tiltag burde være blevet til med finansielle instrumenter og meget klare mål for derved undgå faren for, at deltagerne bliver usikre, og undgå overlappninger med andre tiltag og programmer såsom KIC, ERA-Net, COSME-klyngeprogrammerne, projekter inden for Interreg Europe osv.;

45. kritiserer det forhold, at de store finansieringsinstrumenter tilsidesætter mindre projekter, og at de — trods de store beløb, der er mobiliseret navnlig under EFSI — ikke er tilstrækkelige til at sætte SMV'erne i stand til at kompensere for markedsfejlene og lette adgangen til kredit og risikofinansiering. Meget ofte er det graden af kompleksitet, tidskrævende procedurer i forbindelse med forberedelse, gennemførelse og afslutning af et meget stort projekt og lave teknologiske modenhedsniveauer (langt fra ethvert markant udbytte af investeringer), som hindrer mindre aktører i at deltage;

46. understreger betydningen af Kommissionens udvikling af tematiske platforme og navnlig de muligheder, som disse platforme skaber for at fremme samarbejdet mellem regionale aktører. Udvalget bemærker endvidere, at de nævnte platforme for interregionalt samarbejde har haft afgørende betydning for gennemførelsen, da de har maksimeret væksten og markedspotentialet, især hvad angår industristyret innovation. Udvalget finder derfor, at det burde være muligt for flere regioner frivilligt at organisere visse specialiseringer på interregionalt niveau:

— inden for et og samme land

— inden for et grænseområde

— i ultraperifere regioner

— inden for et kyst- eller bjergområde

— inden for et europæisk netværk, som ikke er geografisk sammenhængende (f.eks. kultursektoren eller den kreative sektor, tjenester i tilknytning til de demografiske udfordringer eller Vanguardinitiativet);

47. mener, at RIS3 burde opmuntre regionerne til at arbejde sammen om mellem klyngerne at udvikle internationalt sektorielt samarbejde eller samarbejde i fælles markedssegmenter, som kan bidrage til at styrke de førnævnte internationale værdikæder. EU's politik bør afspejle den rolle, som klyngerne kan have som broer mellem aktører i og uden for regionerne og som veje til virksomhedsstøtte for SMV'er;

48. beklager, at de nationale og regionale myndigheder ikke i tilstrækkelig grad har udnyttet de gældende retlige rammer for interregional og tværnational anvendelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Det gælder også for gennemførelse af aktiviteter uden for programområdet, hvilket så godt som aldrig sker i praksis;

49. fremhæver, at der ifølge talrige undersøgelser er væsentlige barrierer, der hæmmer udnyttelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde i det interregionale og tværnationale samarbejde, eksempelvis mangel på ressourcer eller administrativ kapacitet, mangel på bedste praksis-eksempler, usikkerhed om fremgangsmåder, fraværet af referencerammer og metodologier, manglende klarhed om mål, asymmetriske politiske kompetenceniveauer, standardiseringsbarrierer og mangel på en finansiel ramme, som kan fremme samarbejdet;

50. mener derfor, at den nuværende lovgivningsmæssige ramme ikke fremmer, men derimod snarere begrænser samarbejdet på tværs af regionerne. Opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at støtte arbejdet i EFRU- og ESF-forvaltningsmyndighedernes netværk med konkret bistand, f.eks. i spørgsmål om udveksling af oplysninger og fjernelse af usikkerhed om, hvorvidt planlagte foranstaltninger opfylder støttebetingelserne i de enkelte konkrete tilfælde, og til at afholde sig fra restriktive fortolkninger af de eksisterende retlige rammer. Udvalget medgiver imidlertid, at visse af de væsentlige hindringer ikke skyldes, at den nuværende regulering er utilstrækkelig, men mangel på administrativ kapacitet og asymmetriske niveauer i de politiske, administrative og videnskabelige kompetencer.

Ny lovgivningsmæssig og finansiel ramme

51. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at regionernes S3 skal tænkes ind i alle EU's politikker, herunder gennemførelsen af samhørighedspolitikken som helhed, og ikke kun i gennemførelsen af EFRU;

52. mener, at det kan være svært at igangsætte nye politikker ved hjælp af den samme lovgivningsmæssige og finansielle ramme. Derfor mener udvalget, at der bør indbygges en vis fleksibilitet i programmerne, så de smidigt kan tilpasses igangsættelsen af nye politikker;

53. finder, at regionerne for at udvikle deres samarbejde om RIS3 har behov for et enkelt redskab, som gør det muligt at tage højde for de reelle omkostninger til netværksdannelsen og ikke kun omkostningerne til de operationelle projekter, der drives i fællesskab;

54. forkaster ethvert forsøg på at renationalisere samhørighedspolitikken efter 2020, da denne fortsat udgør en hjørnesten for fremme af strategier for intelligent specialisering i alle regioner i EU, og da den kan være til fare for den positive udvikling, der allerede finder sted på lokalt og regionalt niveau i den nuværende finansieringsperiode;

55. anbefaler derfor:

- en reform af den nuværende lovgivningsmæssige ramme inden slutningen på perioden 2014-2020, som skal fremme både synergien mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde og andre programmer og samarbejdet på tværs af regionerne. Denne reform skal føre til en forenkling og en smidiggørelse af forvaltningen af de europæiske struktur- og investeringsfonde ved hjælp af anvendelse af forenklede begrundelsesmetoder, f.eks. baseret på opnåelse af målsætninger, brug af enhedsomkostninger og andre tiltag, som er passende for en effektiv anvendelse af fondene med hensyn til intelligent specialisering;
- en styrkelse af S3-strategiernes målsætninger om bæredygtig og inkluderende vækst og om jobskabelse;
- en fælles ramme af vejledende og fleksibel karakter i form af en henstilling om RIS3, som kan råde bod på den mangel på koordinering, som i øjeblikket eksisterer i forbindelse med udformning, udvikling, implementering, overvågning og opfølgning af RIS3. Med udgangspunkt i nærhedsprincippet skal der være tale om et dokument, der er fleksibelt, der løbende bliver udviklet, og som skal være åbent over for fremkomsten af nye specialiseringsnicher, som ikke fandtes tidligere;
- straks at skabe passende ad hoc-finansieringsinstrumenter for at fremme samarbejdet på tværs af regionerne. Disse instrumenter kan omfatte blandet finansiering (herunder en blanding af tilskud og lån samt offentlig og privat finansiering på forskellige niveauer) samt opfindsom brug af fonde, hvilket kan støtte pilotprojekter, der er rettet mod samarbejdsnetværk på tværs af regionerne, hvor der er mærkbar kontakt med erhvervslivet, og hvis resultater kan påvirke markedet;
- Horisont 2020 bør fremover tilbyde en territorial tilgang til udformning af EU's forsknings og innovationspolitik og RIS3. Samtidig bør det bemærkes, at Horisont 2020 fortsat skal være båret af excellence-princippet;
- denne territoriale tilgang bør tage hensyn til det faktum, at blandt andre regionerne i den yderste periferi har vanskeligt ved at optræde som projektpartnere som følge af den afstand, der adskiller dem fra de økonomiske og teknologiske centre;

- man bør tage ved lære af de pilottiltag, der er gennemført af GD REGIO med de mindst udviklede regioner for på passende vis at støtte disse regioner med henblik på en mindskelse af innovationskløften i EU;
- gennemførelse af en udtømmende forudgående evaluering om indarbejdelsen af den intelligente specialiseringsstrategi i EU's forskellige politikker, såsom forskning (FP 9), industripolitik og den fremtidige samhørighedspolitik;
- omgående tildeling af ressourcer til Interreg Europe, som i de kommende år er det konkrete og blandt regionerne velkendte instrument, der er bedst egnet til denne støtte til netværksdannelsen i forbindelse med RIS3;
- gennemførelsen af Junckerplanen bør fremme etableringen af regionale platforme til støtte for udformningen af projekter og fremskaffelsen af finansieringsmidler til disse, således at EFSI konkret kan støtte RIS3. Til sikring af en ansvarlig projektudvælgelse skal de aktører, der deltager i evalueringen af projekterne, informeres grundigt om de lokale og regionale myndigheders behov for støtte og deres prioriteter. En styrkelse af den tekniske bistand på regionalt plan som led i EFSI er en absolut prioritet;
- Det Europæiske Regionsudvalgs deltagelse i »High Level Group on maximizing impact of EU R&I Programmes«;

56. anbefaler, at Kommissionen nedsætter en arbejdsgruppe, hvori Det Europæiske Regionsudvalg deltager aktivt, og som tager fat på alle disse elementer, som gør det muligt at gøre RIS3's førnævnte forhåndsbetingelser mere konkrete samt at opstille mål og instrumenter dertil.

Bruxelles, den 22. marts 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan for Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030 — En katastroferisikobaseret tilgang til alle EU-politikker

(2017/C 272/07)

Ordfører: Adam Banaszak (PL/ECR), næstformand for regionalforsamlingen i Kujawsko-Pomorskie

Basisdokument: Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — Action Plan on the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030 — A disaster risk-informed approach for all EU policies (foreligger ikke på dansk),

SWD(2016) 205 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg tager positivt imod arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende handlingsplanen for Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, da det specifikt fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle i at støtte landenes indsats for at begrænse katastroferisici;
2. understreger, at modstandsdygtighed over for katastrofer er et af de vigtigste aspekter af bæredygtig udvikling. Med det in mente opfordrer det Den Europæiske Unions institutioner til at sørge for, at dette princip bliver en af hovedakserne i de fremtidige foranstaltninger for bæredygtig udvikling i Europa, og til at tage højde herfor i fremtidige EU-fonde og -projekter;
3. bemærker, at intensiteten og hyppigheden af katastrofer er tiltaget betydeligt i løbet af det seneste årti. Hvert år mister titusindvis af mennesker rundt omkring i verden livet som følge af naturkatastrofer, og de direkte omkostninger for EU-landene beløber sig til to cifrede milliardbeløb i euro med en tendens til, at dødstallet er højere i udviklingslande og de økonomiske tab større i de udviklede økonomier;
4. bifalder støtten til nationale, regionale og lokale risikostyringsstrategier og -planer, som bl.a. har til formål at fastlægge målsætninger, benchmarks og tidshorisonter, og understreger behovet for at evaluere de eksisterende strategier og planer med henblik på at indarbejde Sendairammens bestemmelser. For grænseregioner er effektiv koordinering af denne slags strategier og udvikling af fælles grænseoverskridende strategier af stor betydning og bør fremmes;
5. understreger, at det er mere omkostningseffektivt at bygge infrastruktur, der er modstandsdygtig over for katastrofer, end at forsøge at rette op på usikre strukturer. UNISDR anslår cost-benefit-forholdet til at være 1:4;
6. erkender, at det haster med at opfylde de prioriterede mål for 2020 som beskrevet i målene for bæredygtig udvikling ⁽¹⁾ (11b) og Sendairammen om en væsentlig forøgelse af antallet af byer og bolig- og bebyggelsesmiljøer ved at vedtage og gennemføre politikker og planer for inklusion, ressourceeffektivitet, modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne, modstandsdygtighed over for katastrofer og i overensstemmelse med Sendairammen udvikle og implementere en helhedsorienteret katastroferisikostyring på alle niveauer;
7. betoner, at alle EU-projekter vedrørende anlæg af ny infrastruktur (uanset om det foregår ved hjælp af midler fra regionalpolitikken eller den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer) bør være modstandsdygtige over for katastrofer, og opfordrer til, at dette princip udtrykkeligt omtales i reglerne for midlernes anvendelse;

⁽¹⁾ Mål for bæredygtig udvikling.

8. henleder opmærksomheden på, at der skal bevilges tilstrækkelige økonomiske ressourcer til katastrofeforebyggelse på lokalt, regionalt og nationalt niveau. Civilbeskyttelse overdrages ofte til de lokale og regionale myndigheder, men ledsages ikke af tilstrækkelige midler til at opfylde behovene. De lokale og regionale myndigheder har brug for passende ressourcer og beslutningskompetencer. Der skal også afsættes tilstrækkelige ressourcer til de programmer, der støtter grænseoverskridende samarbejde inden for katastrofeforebyggelse og krisehåndtering;

9. tilkendegiver sin store støtte til Kommissionens forslag af 30. november 2016 (COM(2016) 178), som skaber mulighed for at udvise større solidaritet i EU efter større naturkatastrofer og regionale naturkatastrofer. Det opfordrer til en revision af definitionen af større eller regionale naturkatastrofer i Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der fremgår af Kommissionens forslag. Det påpeger, at tærsklen for større katastrofer, som anført i definitionen — skade for over 3 mia. EUR eller mere end 0,6 % af det pågældende lands BNP — er for høj og udgør en hindring, navnlig for de små og mindre udviklede regioner, der oftest har brug for at modtage finansiel støtte;

10. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelse med katastroferisikostyring og katastrofehåndtering, og noterer sig de lokale og regionale platformes rolle i og betydning for at begrænse katastroferisici og den berettigede rolle, de spiller i processen;

11. gør opmærksom på, at en optimering af risikostyringen er afhængig af et samarbejde mellem på den ene side de lokale myndigheder og nationale interessenter og på den anden side private aktører, herunder forsikringsselskaber;

12. minder endvidere om, at den geostrategiske situation for visse regioner såsom regionerne i den yderste periferi gør dem til vigtige europæiske aktører ved nødaktioner uden for EU's grænser, men også med henblik på risikoforebyggelse;

13. bemærker, at katastrofer ikke kender til hverken regionale eller nationale grænser, og at det derfor er nødvendigt at fastlægge en procedure for en koordineret indsats i tilfælde af, at en katastrofe rammer to eller flere medlemsstater. Koordinering er afgørende især i de situationer, hvor tredjelande er blandt de ramte lande;

14. erkender, at spørgsmålet om naturkatastrofer som en integreret del hører under de aktiviteter, der er rettet mod at håndtere indvirkningen af klimaændringerne, og at de to områder bør behandles under ét. Udvalget foreslår, at den nye borgmesterpagt for klima og energi øger sine aktiviteter på dette område og sørger for yderligere støtte til klimatilpasningsforanstaltninger, som også opbygger modstandsdygtighed på lokalt niveau. Det gentager sin støtte til pagten og til FN's Sekretariat for Katastrofeopbyggelses kampagne for at gøre byer modstandsdygtige »Making Cities Resilient«. Med henblik på at skabe opmærksomhed i byer og regioner om »Making Cities Resilient«-kampagnen for at gøre byer modstandsdygtige foreslår det at udpege ambassadører for modstandsdygtige byer, som kunne trække på støtte fra RU;

15. glæder sig over, at behovet for at begrænse risikoen for naturkatastrofer omtales i Kommissionens meddelelse COM (2016) 739, der blev offentliggjort i november 2016, men finder det beklageligt, at dokumentet ikke gør det helt klart, at modstandsdygtighed over for katastrofer er en af de vigtigste forudsætninger for bæredygtig udvikling i Den Europæiske Union ⁽²⁾.

Forståelse af katastroferisici

16. Det Europæiske Regionsudvalg betoner den moralske pligt til at sikre, at EU-projekter ikke sætter menneskeliv på spil ved at finansiere infrastrukturprojekter, som måske ikke er modstandsdygtige over for katastrofer. Det understreger endvidere, at det økonomisk bedre kan betale sig at bygge infrastruktur, der er modstandsdygtig over for katastrofer, end at opgradere infrastruktur, der ikke opfylder sikkerhedsstandarderne;

17. bifalder den nylige reform af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der er EU's mekanisme til økonomisk støtte i tilfælde af en større katastrofe og EU's vigtigste redskab til håndtering af naturkatastrofer. Det understreger betydningen af solidaritetsfonden som et instrument, der kan tages i anvendelse ved store naturkatastrofer, og som et udtryk for europæisk solidaritet over for katastroferamte regioner i Europa. Det hilser velkommen, at det i tråd med udvalgets anbefalinger er muligt at anvende fonden til at gøre den berørte infrastruktur modstandsdygtig over for katastrofer. Selvom udvalget bifalder, at fristen for anvendelse af midlerne er blevet forlænget, understreges det, at en frist på 2 år i højere grad ville muliggøre en effektiv anvendelse af midlerne ⁽³⁾. Desuden mener udvalget, at der for mekanismen til økonomisk støtte bør fastsættes lavere tærskler, som giver både regionale og lokale myndigheder mulighed for at få adgang;

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid, En europæisk indsats for bæredygtighed (COM (2016) 739 final).

⁽³⁾ CDR6402-2013_00_00_TRA_AC.

18. påpeger at, der i forbindelse med udviklingssamarbejde er brug for en oplysningsindsats, for at de kan blive bevidste om, at katastrofeberedskab og -indsats er et ansvar, som påhviler myndighederne og befolkningen;
19. støtter den tværgående tilgang i Kommissionens handlingsplan, som gør det muligt at integrere Sendairammens målsætninger i andre EU-politikker og dermed skabe sammenhæng mellem den globale Sendairamme og EU's civilbeskyttelsesmekanisme;
20. bemærker, at Kommissionens handlingsplan tager højde for bidraget fra alle EU-politikker og -praksisser — og ikke blot civilbeskyttelsespolitikken — vedrørende opfyldelse af de prioriteter, man nåede til enighed om på FN's tredje verdenskonference om katastroforebyggelse;
21. anerkender, at grundlaget for en proaktiv — og ikke reaktiv — tilgang til politikudformning, hvorunder der tages højde for risikoen for katastrofer, er udarbejdelse af femårige handlingsplaner, hvis mål bør være at inddrage hele samfundet og udbrede og forbedre viden om risici, risikorelaterede investeringer, katastrofeberedskabet og -modstandsdygtigheden og at understøtte EU-prioriteterne om konkurrenceevne, forskning og innovation og fremme modstandsdygtig, bæredygtig udvikling. Med dette mål for øje bør man fremme anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologier (IKT) og automatiske netværk for tidlig varsling baseret på tidlig opdagelse af risici, omgående kommunikation samt procedurer for en proaktiv indsats;
22. bemærker, at projekter, som støttes og gennemføres som led i planen, kan medvirke til at skabe synergier mellem katastroforebyggelses- og klimastrategier og til at styrke byernes kapacitet til at håndtere katastroferisici;
23. henstiller, at handlingsplaner udarbejdes, så de er i overensstemmelse med andre internationale aftaler og processer, der er blevet indgået eller gennemført i 2015 og 2016, herunder 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, Addis Abeba-handlingsplanen om udviklingsfinansiering og Parisaftalen vedrørende klimaet, det humanitære verdenstopmøde og den nye dagsorden for byerne;
24. fremhæver den store betydning af samarbejde med den private sektor, hvad angår indsamling og udveksling af oplysninger om tab og skade, og af en tættere sammenkædning af katastroferisikostyrings-, klimatilpasnings- og biodiversitetsstrategierne;
25. betoner vigtigheden af, at alle EU's finansielle instrumenter fremmer investeringer, der er baseret på modstandsdygtighed over for risici, og gentager sin støtte til systemer for tidlig varsling og forbedring af redundante teknologier til kommunikation mellem systemer for civilbeskyttelse og underretning af befolkningen samt en bedre genopbygningstilgang efter katastrofer.

Lokale og regionale myndigheder som vigtige partnere i forbindelse med katastroforebyggelse

26. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder har et institutionelt og politisk ansvar for at beskytte borgerne og er blandt de første, der skal træde til i en krisesituation og sikre basale tjenester og overvågning samt styre katastrofen, som den udvikler sig. De er ansvarlige for forebyggelse, omgående indgriben og redningsaktioner samt den efterfølgende genopbygning, og som det allervigtigste har de et indgående kendskab til lokalområdet og lokalsamfundet. De lokale og regionale myndigheder er også ansvarlige for det efterfølgende genopbygningsarbejde;
27. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder ofte har udvist et kolossalt engagement i at forebygge katastrofer ved f.eks. at bidrage til udarbejdelsen af risikovurderinger og risikostyringsplaner som påpeget i RU's udtalelse om EU's civilbeskyttelsesmekanisme ⁽⁴⁾;
28. fremhæver vigtigheden af at udvikle det interregionale samarbejde, især inden for civilbeskyttelsespolitikken, med henblik på at forebygge katastroferisici. Det mener, at Kommissionen ved at forbedre koordineringen mellem regioner bør kunne bidrage til, at samarbejdet bliver endnu mere effektivt med bedre resultater. Endvidere bør der fastlægges standarder for de modeller og den teknologi, som benyttes af disse byer og regioner, for at forbedre indsatsen i nødsituationer, der er grænseoverskridende eller overstiger den administrative enheds kapacitet;

⁽⁴⁾ CDR740-2012_FIN_AC.

29. bemærker, at et andet ønskeligt grundlag for samarbejde på området er etablering af et offentlig-privat partnerskab for katastrofeforebyggelse og vedtagelse af foranstaltninger, der skal tilskynde den private sektor til en bedre forståelse af de lokale risici og til at blive aktører i fremtidige katastrofeforebyggelsespolitikker, f.eks. ved at udbygge forsikringsudbuddet. Det gentager, at det er bekymret for, at det som følge af de forøgede risici bliver umuligt at tegne forsikring, eller at den bliver alt for dyr i visse områder, således at de offentlige myndigheder står tilbage med en potentielt enorm finansiel risiko. Det fremhæver, at sammenlægning af risici er en løsningsmodel, der bør undersøges nærmere, og opfordrer til at se nærmere på mulighederne for at indføre en obligatorisk forsikringsordning for naturkatastrofer⁽⁵⁾;

30. anser bestræbelserne for fuldt ud at udnytte de stadigt mere udbredte mobiltelefoneteknologier, internettet og sociale medier til formidling af katastroferelevant information for helt berettigede. Det gælder især forbedringen af AML-teknologien (Advanced Mobile Location), som gør det muligt at lokalisere opkald til det europæiske alarmnummer 112 omgående. Anvendelsen af disse teknologier er ligeledes vigtig for gennemførelsen af kampagner om forebyggelse og uddannelse i katastrofehandtering;

31. efterlyser en effektiv informationspolitik for katastrofer, som kan bidrage til at forebygge skader i tilfælde af forudsigelige gentagelser eller eftervirkninger. Udvalget anser det desuden for nødvendigt at oprette en tjeneste for beskyttelse samt materiel og psykologisk bistand til ofre, familiemedlemmer, indsatspersonel og andre, der berøres af katastrofer;

32. understreger, at lokale og regionale myndigheder har brug for viden, redskaber, kapacitet og ressourcer for at kunne opfylde deres forpligtelser som anført i RU's udtalelse om Hyogohandlingsplanen for perioden efter 2015. Samtidig påpeger det, at de lokale myndigheder er ansvarlige for en bred vifte af kritisk infrastruktur, men investeringer i at gøre denne mere modstandsdygtig over for katastrofer er ikke særligt synlige, disse investeringer glemmes ofte, eller der lægges hindringer i vejen for deres gennemførelse⁽⁶⁾;

33. efterlyser tiltag for at øge borgernes bevidsthed ved f.eks. at gennemføre forskning i katastroferisikostyring. Det anbefales at bevidstgøre beboerne i de truede områder om behovet for solidaritet med beboerne i områder, der er sårbare over for katastrofer. For nuværende er der meget ringe forståelse af, hvordan risici kan eskalere;

34. peger på vigtigheden af, de lokale og regionale myndigheder med deres viden, redskaber, kapacitet og de ressourcer, der er nødvendige for at opfylde deres forpligtelser som nævnt i RU's udtalelse om Hyogohandlingsplanen for perioden efter 2015, udvikler net af meteorologiske målestationer. Disse bør gøre det muligt at overvåge såvel de variabler, der præcist måler klimaændringerne, som alle de variabler, der muliggør observation og tidlig varsling af katastrofer.

Den nye prioritetsakse som en fornuftig eu-reaktion på den hyppigere forekomst af katastrofer

35. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens forslag (COM(2016) 778 final) om at indføre en ny prioritetsakse med en finansieringssats på op til 100 % til inden for rammerne af EFRU's investeringsprioriteter at yde støtte til foranstaltninger til forudsigelse, forebyggelse, planlægning og reaktion på samt genopretning efter større eller regionale naturkatastrofer;

36. støtter forslagene om at gøre udgifterne til dette formål støtteberettigede fra det øjeblik, en katastrofe indtræffer, selv hvis dette sker inden forordningen træder i kraft.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

37. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene er foreneligt med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Udvalget understreger, at katastrofer ikke kender til landegrænser, og at modstandsdygtighed over for katastrofer derfor er et område, hvor der er behov for en koordineret indsats. Civilbeskyttelse er et område, hvor EU's foranstaltninger er rettet mod at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats. I overensstemmelse med artikel 196 i EUF-traktaten kan Unionen handle uden nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Bruxelles, den 23. marts 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁵⁾ Mere om forsikringens rolle i forbindelse med genopbygning efter katastrofer kan findes i RU's udtalelse COR-2014-02646.

⁽⁶⁾ COR-2014-02646-00-01-AC-TRA.

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

122. PLENARFORSAMLING DEN 22.-23. MARTS 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lovforslag om forordningen om indsatsfordeling og LULUCF forordningen

(2017/C 272/08)

Ordfører: Juri GOTMANS (EE/PES), Borgmester i Haanja

Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer,

COM(2016) 482 final

og

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer,

COM(2016) 479 final

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg **bifalder** Kommissionens lovforslag om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 i sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsystemet (ETS) (COM(2016) 482 final) og om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) i klima- og energirammen for 2030 (COM(2016) 479 final);
2. **anser det for vigtigt at reducere drivhusgasemissionerne fra sektorer uden for ETS inden 2030** i et omfang, som sikrer, at det langsigtede mål om en reduktion af drivhusgasemissionerne med 95 % inden 2050 kan opfyldes;
3. **er af den opfattelse**, at det med henblik på opfyldelsen af Parisaftalens forpligtelser vil være yderst innovativt og omkostningseffektivt, hvis potentialet til reduktion af CO₂-emissioner fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) på integreret vis indarbejdes i EU's klimapolitik;

4. **anser det for afgørende**, at de lokale og regionale myndigheder anerkendes, inddrages som vigtige aktører i gennemførelsen af den nye klimapolitik og integreres på mere aktiv og omfattende vis i gennemførelsen af EU's energi- og klimabeskyttelsespolitik i overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring;
5. **fremhæver** byer og regioners rolle og kompetencer i forbindelse med indsamlingen og bearbejdningen af det datamateriale, der er nødvendigt til opstilling af opgørelser over drivhusgasemissioner for sektorerne under henholdsvis LULUCF-forordningen og forordningen om indsatsfordeling. Udvalget **anbefaler**, at medlemsstaterne og Kommissionen konsekvent støtter de lokale og regionale myndigheder ved at styrke deres evne til at varetage de grundlæggende opgaver i forbindelse med udformningen og planlægningen af den lokale udvikling på områderne energiforvaltning, transport, affaldshåndtering, arealanvendelse og andre områder;
6. **mener**, at fleksibilitetsinstrumenterne er udtryk for, at markedsprincipper, praksis for arealanvendelse og metoder til opfyldelse af emissionsreduktionsmålene indgår i klimaforanstaltningerne, men at det er nødvendigt at foretage ændringer for at undgå en nedskrivning af de ambitiøse mål i EU's klimapolitik og inflation i handlen med kvoter. Dette kan ske ved at medregne de reelle emissioner eller deres lineære tendens til reduktion i 2020, reducere overdragelsen af kvoteoverskud i EU-ETS til sektorer uden for ETS og fastlægge mere ambitiøse mål, herunder for lande med et lavere BNP;
7. **opfordrer til**, at der hvert femte år gennemføres midtvejskontroller af overholdelsen som en effektiv metode til at sikre opfyldelsen af emissionsreduktionsmålene gennem en mere regelmæssig kontrol;
8. **mener**, at der, set i lyset af at der mangler specifikke emissionsreduktionsmål for enkelte af sektorerne i forordningen om indsatsfordeling, bør indarbejdes bestemmelser, således at der på EU-niveau, i medlemsstater, regioner og lokalområder kan udformes strategier og foranstaltninger, der kan garantere, at disse sektorer træffer foranstaltninger til at reducere omfanget af CO₂-emissioner. Der skal udarbejdes sektorspecifikke målsætninger for at garantere, at alle sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, lever op til det i forordningen foreslåede globale emissionsreduktionsmål, og derudover skal kontrollen af overholdelse styrkes ved hjælp af årlige kontroller og regnskaber;
9. **fremhæver nødvendigheden af** et højere ambitionsniveau og en fuld udnyttelse af mulighederne for at stille juridiske krav om sektorspecifikke foranstaltninger i sektorer, hvor der er en risiko for stigende emissioner (f.eks. vedrørende personbiler og varevognes ydeevne);
10. **opfordrer** Kommissionen til at se bidraget fra LULUCF i et helhedsperspektiv og anerkende, at denne sektor, navnlig skovene, har potentiale til på mange måder at bidrage positivt til modvirkningen af klimaændringer ved hjælp af binding, lagring og substitution af CO₂-emissioner.

1. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer

COM(2016) 482 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Overgangen til ren energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter på tværs af det politiske spektrum.	I forbindelse med medfinansiering, der supplerer EU's støtte, skal der iværksættes regionale og lokale investeringsprogrammer til støtte for sektorer uden for ETS.

Begrundelse

Med tilføjelsen af en ny betragtning skal det præciseres, at der må iværksættes investeringsprogrammer i regioner og byer. Det lokale og regionale niveau kan ikke agere optimalt uden anerkendelse i form af et mandat og en langsigtet finansiering. For de lokale og regionale myndigheders vedkommende er det hovedsageligt de nationale regeringer, der råder over de vigtigste finansieringskilder til gennemførelse af bæredygtige foranstaltninger på de lokale og regionale kompetenceområder. I begrænset omfang suppleres disse midler af EU-instrumenter. Denne finansiering må decentraliseres. Udover national og europæisk støtte i form af tilskud og medfinansiering kunne det overvejes at forbedre de lokale og regionale myndigheders muligheder for henholdsvis långivning og lånoptagelse i forbindelse med gennemførelsen af initiativer på miljøområdet.

Det handler om at etablere en europæisk finansieringsplatform med medfinansiering fra EU, hvor henholdsvis långivere og investorer og byer og regioner kan mødes med henblik på at indgå aftaler om relevante projekter. Ideelt set ville dette være forummet for de sektorer, der hører under forordningen om indsatsfordeling og LULUCF-forordningen, idet det først og fremmest er på disse områder, at de lokale og regionale myndigheder i høj grad kan udnytte deres territoriale kompetencer.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 18

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Denne forordning berører ikke strengere nationale målsætninger.	Denne forordning berører ikke strengere nationale målsætninger. <i>Dette er nødvendigt for at opfylde de langsigtede mål for 2050.</i>

Begrundelse

Ændringen er en redaktionel præcisering og skal tilskynde medlemsstaterne til at opstille ekstra mål, da målsætningerne for 2030 indebærer, at der i perioden 2031-2050 skal gøres meget mere for at nedbringe drivhusgasemissionerne.

Anbefalet ændring 3

Artikel 4, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] For så vidt gælder denne gennemførelsesretsakt skal Kommissionen foretage en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016 til 2018 , [...]	[...] For så vidt gælder denne gennemførelsesretsakt skal Kommissionen foretage en vurdering af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2018 til 2020 , [...]

Begrundelse

Valget af referenceår har afgørende betydning og bør ideelt set være baseret på de seneste emissionsværdier (dvs. år 2020) eller et lineært reduktionsforløb i perioden 2018 til 2020, hvorved tilfældige udsving udlignes. Hvis perioden 2016 til 2018 bruges som grundlag vil det have en inflationsskabende effekt på kulstofregnskabet, eftersom der forventes en reduktion i de følgende år. I modstrid med instrumentets formål vil dette tendentielt støtte en manglende overholdelse af forpligtelserne i stedet for at bistå de lande, der overholder højere standarder.

Anbefalet ændring 4

Artikel 5, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] En modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.	[...] En modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det løbende år eller de efterfølgende år indtil 2030.

Begrundelse

En redaktionel præcisering for at undgå uklarhed. Der skelnes mellem regnskabsår og rapporteringsår.

Anbefalet ændring 5

Artikel 6, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De medlemsstater, der kan få en begrænset annullering af op til maksimum 100 millioner EU ETS-kvoter, som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF, taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning, er opført i bilag II til denne forordning.	De medlemsstater, der kan få en begrænset annullering af op til maksimum 50 millioner EU ETS-kvoter, som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF, taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning, er opført i bilag II til denne forordning.

Begrundelse

I emissionshandelssystemet er der for øjeblikket et overudbud af certifikater og en lav pris på CO₂ (5 EUR/t i december 2016). På den baggrund er det foreslåede loft på 100 mio. enheder for emissionerne ingen hjælp med henblik på at opnå en betydelig reduktion af ETS-emissionerne, men kan tværtimod resultere i, at emissionerne i sektorer, der ikke er omfattet af ETS, stiger i forbindelse med udligningsprocessen. Ved anvendelsen af fleksibilitet på tværs af sektorerne bør der ved omregningen benyttes et omregningsforhold på 1:2, hvilket omfatter en strafpræmie. Dette forslag har til formål at slette **50 mio.** enheder, hvorved værdien af et ton CO₂ sænkes. Det skal fastholdes, at målet er at sikre klimabeskyttelse på et højt niveau i begge sektorer og i de foranstaltninger, der er målrettet mod disse områder.

Anbefalet ændring 6

Artikel 8, stk. 1 og 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En medlemsstat, der [...] vurderes ikke at gøre tilstrækkelige fremskridt , [...] Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i dens evalueringsarbejde [...].	En medlemsstat, der [...] anses for ikke at kunne opfylde sine forpligtelser [...] Kommissionen samarbejder med Det Europæiske Miljøagentur om evalueringsarbejdet og benytter ligeledes uafhængige kilder [...]

Begrundelse

Præcisering. »Fremskridt« er en for generel definition og »bistå« er udtryk for en tøvende tilgang. Når der er tale om et overskridelsesproblem, skal der nødvendigvis foretages en uafhængig evaluering af medlemsstatens handlingsplan.

Anbefalet ændring 7

Artikel 9, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...], skal der være et fradrag fra denne medlemsstats årlige emissionstildelinger svarende til mængden i ton CO ₂ -ækvivalenter for de overskydende drivhusgasemissioner i de pågældende år.	[...], skal der være et fradrag fra denne medlemsstats årlige emissionstildelinger svarende til mængden i ton CO ₂ -ækvivalenter for de overskydende drivhusgasemissioner i de år, hvor overskridelsen har fundet sted.

Begrundelse

Redaktionel præcisering for tydeligt at nævne de år og de betingelser, som reduktionsklausulen vedrører.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer

COM(2016) 479 final

Anbefalet ændring 8

Betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Emissioner og optag fra skovarealer afhænger af en række naturlige omstændigheder, aldersstruktur samt nuværende og tidligere forvaltningspraksis. Anvendelsen af et basisår gør det ikke muligt at afspejle disse faktorer og heraf følgende cykliske virkninger på emissioner og optag eller variationer i disse mellem forskellige år. De relevante regnskabsregler bør i stedet indeholde referenceniveauer, således at der ses bort fra virkningerne af naturlige og landespecifikke karakteristika.	Emissioner og optag fra skovarealer afhænger af talrige naturlige omstændigheder, aldersstruktur samt forvaltningspraksis. Valget af et basisår gør det ikke muligt at afspejle disse faktorer og heraf følgende cykliske virkninger på emissioner og optag eller tilfældige variationer i disse mellem forskellige år. De relevante regnskabsregler bør i stedet indeholde referenceniveauer, således at der ses bort fra virkningerne af naturlige, landespecifikke og regionale karakteristika.

Begrundelse

Det er ikke nødvendigt med en nuanceret analyse af forvaltningspraksis, idet der under alle omstændigheder skal tages højde for denne. Udover de cykliske fænomener bør der fokuseres på naturlige forandringer. Der findes en lang række naturlige begivenheder, der forekommer tilfældigt. Også i mindre lande kan der være tale om regionale forskelle, således at en landespecifik tilgang ikke i tilstrækkeligt omfang kan tage højde for den naturlige mangfoldighed i såvel store som små lande.

Anbefalet ændring 9

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] og udvælge et tilstrækkeligt antal eksperter fra medlemsstaterne.	[...] og udvælge et tilstrækkeligt antal eksperter fra medlemsstaterne, herunder fra det regionale og lokale niveau.

Begrundelse

En præcisering af metoderne er påkrævet med henblik på at sikre en inddragelse af de lokale og regionale eksperter, også set i lyset af, at der kan være en betydelig kløft mellem den viden der findes hos de centrale myndigheder i hovedstaden og den lokale indsigt. Europa har anerkendte universiteter uden for hovedstæderne, der beskæftiger sig med relevante videnskaber, og dette potentiale bør udnyttes på mere konsekvent og prioriteret vis. De centrale miljømyndigheder i hovedstæderne kan desuden have en tendens til at betragte problemerne i et nationalt, generelt og formelt perspektiv, dvs. deres tilgang er baseret på den politiske konjunktur og konventionelle tankemønstre, hvor lokale udviklingstendenser og uventede forandringer bliver overset.

Anbefalet ændring 10

Betragtning 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Det Europæiske Miljøagentur bør bistå Kommissionen efter behov i overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram med systemet for årlig rapportering af drivhusgasemissioner og optag, vurderingen af oplysninger om politikker og foranstaltninger samt nationale fremskrivninger, evaluering af planlagte supplerende politikker og foranstaltninger og kontrol af overholdelsen, der udføres af Kommissionen i henhold til denne forordning.	Det Europæiske Miljøagentur bør bistå Kommissionen efter behov i overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram med systemet for årlig rapportering af drivhusgasemissioner og optag, vurderingen af oplysninger om politikker og foranstaltninger samt nationale fremskrivninger, evaluering af planlagte supplerende politikker og foranstaltninger og kontrol af overholdelsen, der udføres af Kommissionen i henhold til denne forordning. I den forbindelse bør der tages fuldt hensyn til uafhængig information fra analyser og til ekspertise på det nationale, regionale og lokale niveau.

Begrundelse

Kommissionen bør i sine synspunkter og vurdering af overholdelsen anerkende og tage hensyn til nationale og regionale erfaringer og synspunkter og på den måde bidrage til, at det egentlige formål ikke tabes af syne ved fastlæggelsen af et system, der omfatter hele EU.

Anbefalet ændring 11

Betragtning 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] Eksisterende EU- og medlemsstatsprogrammer og -undersøgelser [...] til dataindsamling, bør udnyttes bedst muligt.	[...] De lokale og regionale myndigheders administrative rolle i forbindelse med dataindsamling og -forvaltning samt forbedring af dataenes kvalitet bør styrkes. Rapporteringen bør omfatte en kontrol af overholdelsen ved lokale eksperter. Derudover bør det metodiske grundlag og standarderne præciseres med udgangspunkt i de lokale forhold.

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheders forvaltningskapacitet bør fremhæves, og deres rolle i politikken for arealanvendelse og i overvågningen af fastlæggelsen af beregningsenheder i arealanvendelsen bør styrkes. Samtidig bør byer og regioners kapacitet til overvågning af data i forbindelse med LULUCF og rapportering af disse data udbygges og de metodiske standarder inden for rammerne af deres procedurer og foranstaltninger forbedres (f.eks. i planlægningsprocessen). Dette garanterer overholdelse af de centrale principper i IPCC-proceduren, herunder konsistens, sammenlignelighed, fuldstændighed, nøjagtighed og gennemsigtighed.

Anbefalet ændring 12

Ny betragtning 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Med det formål at sikre en bedre dataindsamling og analyse i LULUCF-sektoren skal Kommissionen sikre, at der findes konsekvente metodologier og indikatorsæt for de relevante fonde.</i>

Begrundelse

Tilføjelse af en ny betragtning, der vedrører behovet for EU-støtte til analyser af arealanvendelsen møntet på kontrol med forordningens overholdelse og baggrundsanalyser. De foranstaltninger i LULUCF-sektoren, der muligvis kan modtage supplerende midler inden for rammerne af EU's strukturfonde, bør præciseres.

Anbefalet ændring 13

Artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne forhindrer enhver dobbelttælling af emissioner eller optag, <i>navnlig ved kun at opgøre emissioner eller optag, der stammer fra mere end én arealopgørelseskategori, under én kategori.</i>	Medlemsstaterne forhindrer enhver dobbelttælling af emissioner eller optag <i>i forskellige arealopgørelseskategorier.</i>

Begrundelse

Redaktionel forenkling og præcisering ved hjælp af en letforståelig præsentation af fænomenet dobbelttælling. Det er vigtigt med en konkret beskrivelse af det grundlæggende princip: dobbelttælling skal forhindres.

Anbefalet ændring 14

Artikel 5, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne skal opretholde en fuldstændig og nøjagtig registrering af alle data, der anvendes i udarbejdelsen af deres regnskaber.	Medlemsstaterne skal opretholde en fuldstændig, kontinuerlig og nøjagtig registrering af alle data, der anvendes i udarbejdelsen af deres regnskaber.

Begrundelse

Tilføjelse af kontinuitet som et vigtigt kvalitetselement. Over en længere periode opstår der først og fremmest fejl og problemer på grund af manglende kontinuitet eller indførelse af en ny metode.

Anbefalet ændring 15

Artikel 8, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Skovregnskabsoversigten skal offentliggøres og være genstand for offentlig høring.	[...] Skovregnskabsoversigten skal offentliggøres årligt og være genstand for offentlig høring under inddragelse af de regionale og lokale myndigheder samt interessenter.

Begrundelse

Fastlæggelse af de nærmere betingelser for offentliggørelse og høring.

Anbefalet ændring 16

Artikel 10, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] som følge af naturlige forstyrrelser, der overstiger de gennemsnitlige emissioner forårsaget af naturlige forstyrrelser i perioden 2001-2020 , [...]	[...] som følge af naturlige forstyrrelser, der overstiger de gennemsnitlige emissioner forårsaget af naturlige forstyrrelser i perioden 2001-2019 , [...]

Begrundelse

Det bør overvejes at indføre en længere bogføringsperiode. Det bør undgås, at der ikke tages højde for store naturlige forstyrrelser eller kumulative skovforringelser ved bogføringen, eller at disse tillægges for stor betydning ved regnskabsperiodens afslutning. Indrapporteringen af de gennemsnitlige emissioner skal ske med en vis forsinkelse.

Anbefalet ændring 17

Artikel 12, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen foretager en omfattende gennemgang af rapporteringerne om overholdelse med henblik på at vurdere overholdelsen af artikel 4	Kommissionen vurderer overholdelsen af artikel 4 (netto-optag af drivhusgasemissioner og fleksibilitetsbetingelser) i rapporteringerne om overholdelse og bekræfter disse.

Begrundelse

Revisionsbetingelserne skal uddybes nærmere. Der er ikke kun brug for en vurdering, men ligeledes for en bekræftelse. Der kan her også tilføjes en kort henvisning til indholdet i artikel 4.

Anbefalet ændring 18

Artikel 16, stk. 1, litra a, og bilag IIIa, sidste punktum

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] fra 2023 [...]	[...] fra 2021 [...]
Bilag IIIa, sidste punktum: Medlemsstaterne opfordres til at anvende niveau 3-metoden, idet der benyttes ikke-parametrisk modellering kalibreret til nationale forhold, der beskriver den fysiske interaktion af det biofysiske system, i overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006.	Bilag IIIa, sidste punktum: Medlemsstaterne anvender niveau 3-metoden, idet der benyttes ikke-parametrisk modellering kalibreret til nationale forhold, der beskriver den fysiske interaktion af det biofysiske system, i overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006.

Begrundelse

Bogføringen bør begynde i 2021. Det bør være målet at anvende mere præcise metoder — en mere forpligtende formulering: de anvender metoden, og ikke: de opfordres til at anvende metoden.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de lokale og regionale myndigheder i de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling i reduktionen af drivhusgasemissioner og forordningen om arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF-forordningen), uden tvivl spiller en afgørende rolle, da disse forordninger kræver inddragelse af den territoriale dimension. Samtidig handler det om områder, hvor de lokale og regionale myndigheder i kraft af deres retlige kompetencer og beføjelser kan spille en aktiv rolle. Hvad angår politikgennemførelsen står der endvidere en bred vifte af relevante instrumenter til rådighed, f.eks. fysisk planlægning, SMV-støtte, politiske foranstaltninger, der tiltrækker og fremmer grønne investeringer, byggeri, bytransport og mobilitet samt byplanlægning;
2. understreger, at de foreslåede foranstaltninger bidrager til at nedbringe emissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem (ETS), og dermed tilfører en social, økonomisk og økologisk merværdi. Dette giver byerne og regionerne en endnu vigtigere rolle, da de er frontløbere og drivkræfter for dekarboniseringsinitiativer og sikrer hensyntagen til lokale økonomiske og sociale forhold i forbindelse med de enkelte foranstaltninger;
3. betoner, at et moderne og bæredygtigt skovbrug bidrager til en øget anvendelse af fornyelige ressourcer og bioenergi, som erstatter anvendelsen af fossile brændstoffer, samtidig med at det fungerer som et effektivt kulstofdræn. Udvalget understreger desuden, at det er vigtigt, at reducere af udslip inden for LULUCF-sektorerne også fremmes gennem EU's fælles landbrugspolitik;
4. konstaterer, at der er vigtige opgaver for de lokale og regionale myndigheder i form af direkte informering af borgerne og gennemførelse af kampanjer om energispørgsmål. Kommissionens forslag støtter gennemførelsen af regionale klima- og energistrategier og fremmer dekarboniseringen af sektorerne og en nøje planlagt arealanvendelse inden for rammerne af regionaludvikling, byplanlægning og fysisk planlægning. Borgmesterpagtens reduktionsmål og konkrete eksempler danner rammen for de regionale og lokale processer;
5. mener, at de foreslåede forordninger ikke giver anledning til problemer med hensyn til overensstemmelsen med nærhedsprincippet, da tackling af klimaforandringerne og disses konsekvenser er et tydeligt grænseoverskridende problem, hvorfor disse forordningers målsætninger kun kan indfries gennem handling på EU-niveau. De foreslåede forordninger er endvidere hverken i form eller indhold mere vidtrækkende, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningen om at gennemføre EU's mål for 2030 om en omkostningseffektiv nedbringelse af drivhusgasemissionerne, og er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

De sektorspecifikke politikkers betydning og samspillet mellem dem

6. Det Europæiske Regionsudvalg anser det for nødvendigt, at der for at lette overgangen til en kulstoffattig økonomi og omstillingen til renere energikilder fortsat gennemføres bredt anlagte klimaforanstaltninger, også i sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelssystemet. I forbindelse med den foreslåede indsatsfordeling tilstræbes en generel ordning for sektorerne uden for ETS;

7. gør opmærksom på, at Kommissionen ikke har forelagt konkrete, juridisk bindende mål for disse sektorer, men tværtimod tager udgangspunkt i en samlet vurdering af deres bidrag, hvilket indebærer, at medlemsstaterne indrømmes forholdsvis stort råderum, med hensyn til hvilke foranstaltninger de konkret vil gennemføre for at opfylde deres mål for nedbringelse af drivhusgasemissionerne. Udsigterne for en reduktion af drivhusgasemissionerne er forskellige fra den ene sektor til den anden og kan på nationalt plan — ligesom f.eks. prognoserne for emissioner fra vejtransport — helt uafhængigt af gennemførelsen af foranstaltninger til højere brændstofeffektivitet endog føre til en stigning;

8. slår til lyd for en fleksibel, samlet gennemførelse af de generelle mål for alle sektorer, og at der i den forbindelse foretages en vurdering af og tages hensyn til de forskellige regionale og lokale kapaciteter. En opsplittning af mål på de enkelte sektorer er imidlertid ikke praktisk gennemførlig.

Hvor fleksible/rigide er fleksibilitetsmekanismerne?

9. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at alle medlemsstater og økonomiske sektorer bør bidrage til at nå CO₂-reduktionsmålene, og at alle bør tilstræbe ovennævnte mål, under fuld hensyntagen til retfærdighed og solidaritet. De nationale mål for gruppen af medlemsstater med et BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet bør justeres forholdsmæssigt for at afspejle omkostningseffektivitet på en retfærdig og afbalanceret måde;

10. peger på, at opnåelse af disse emissionsreduktioner af drivhusgasser vil øge effektiviteten og innovationen i den europæiske økonomi og fungere som katalysator for forbedringer, især inden for byggesektoren, landbrug, affaldshåndtering og transport, for så vidt som de falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning;

11. gør opmærksom på, at der i forordningen om indsatsfordeling foreslås mange muligheder for fleksibilitet og handel, der har til formål at hjælpe medlemsstaterne med at nå deres emissionsreduktionsmål inden 2030. Sådanne foranstaltninger begrænser omkostningerne ved nedbringelse af emissioner, selv om man må være realistisk og forsigtig og sørge for, at fleksibilitet ikke i nogle medlemsstater gennem manipulation fører til flere emissioner eller fastsættelse af mindre strenge mål, enten inden bestemmelserne træder i kraft eller under gennemførelsen af fleksibilitetsmekanismen, da uensartede fleksibilitetsmekanismer i sidste ende kan resultere i manglende evne til at nå emissionsreduktionsmålene. For at nå de ambitiøse mål gælder det om ikke blot at holde landenes aktuelle økonomiske og strukturelle problemer og deres levestandard for øje, men også at tage hensyn til regionale forskelle inden for det enkelte land;

12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå konkrete løsninger på problemerne i de områder, der måtte være i særlige vanskeligheder eller tilbagegang i forbindelse med den nødvendige overgang til en kulstoffattig økonomi. Udvalget understreger, at der skal udvikles realistiske løsninger til regioner, som i udstrakt grad afhænger af fossile brændstoffer eller energiintensive industrier, eller som på anden vis rammes uforholdsmæssigt hårdt af anvendelsen af de foreslåede forordninger. Udvalget understreger det vigtige i at involvere lokale og regionale myndigheder i udviklingen af holdbare udviklingsforløb, som kunne stimulere økonomien i disse regioner;

13. peger på, at det fastsatte loft på 100 mio. enheder for emissionsmængden i betragtning af overforsyningen med ETS-kvoter og den lave pris på CO₂ ikke bidrager til en kraftig nedbringelse af emissioner, men strider imod klimabeskyttelsesmålene og kan føre til, at emissionerne i sektorerne uden for ETS endog kan stige som følge af genskabelsen af balance;

14. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udmålingen af sanktioner at udvise en vis fleksibilitet ved at anvende lavere valuta- og vurderingskurser ved omfordelingen af emissionskvoter mellem sektorerne.

Regnskabsregler for LULUCF og fleksibilitetsmuligheder

15. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder forslaget om at lade medlemsstaterne anvende i alt 280 mio. enheder fra LULUCF-regnskabet bogføring og anerkender, at denne sektor, navnlig skovene, har potentiale til at bidrage positivt til EU's klimaramme. Udvalget bemærker, at der også er problemer med nøjagtigheden af overvågningen af drivhusgasemissioner på LULUCF-området og med støtte til de lokale myndigheder ved indsamling af data;

16. understreger, at CO₂-binding inden for rammerne af LULUCF bør være begrænset til de områder af forordningen om indsatsfordeling, hvor regnskabsreglerne er baseret på et videnskabeligt grundlag og er afprøvet i pilotprojekter. Herved kan spekulationer og begrænsning af de generelle principper til rene omkostningshensyn undgås. Ved overvågningen af foranstaltninger på LULUCF-området og udarbejdelsen af de relevante rapporter skal dobbelttælling efter bedste formåen og under anvendelse af de bedste metoder undgås. Dette gælder navnlig ændringer i arealanvendelseskategorier, men også bogføring af træprodukter og naturlige forstyrrelser;

17. foreslår, at nedsættelser hvert femte år skal være mulige, så der kan tages hensyn til det potentielle bidrag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer. Herved kan der tages hensyn til naturens foranderlighed, og der kan kompenseres for virkningerne af tilfældige hændelser og cykliske processer;

18. anbefaler, at Kommissionen samarbejder med medlemsstaterne om at fastlægge klarere regler for de lokale og regionale myndigheders rolle i forvaltningen af data og tilsynet med LULUCF-regnskaber.

Bogføring og kontrol hermed

19. Det Europæiske Regionsudvalg anser det for vigtigt, at den effektive rapporterings- og overholdelsescyklus som defineret i beslutningen om indsatsfordeling opretholdes i forslaget. Medlemsstaterne har fortsat en forpligtelse til at overholde de årlige emissionsgrænser og et lineært forløb i perioden 2021-2030, selv om den faktiske kontrol af overholdelsen kun sker hvert 5. år;

20. understreger, at Kommissionen for at garantere, at kontrollen af overholdelse sker på grundlag af nøjagtige data, løbende og systematisk skal kontrollere og vurdere de opgørelser over drivhusgasser, der forelægges af medlemsstaterne, eventuelt ved hjælp af uafhængige eksperter;

21. mener, at Det Europæiske Miljøagentur fortsat skal koordinere kontrollen af de indsendte oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, konsistens, sammenlignelighed og fuldstændighed. Det er afgørende, at de lokale og regionale myndigheder spiller en mere fremtrædende rolle i bogføringen og rapporteringen, så der kan tages bedre hensyn end hidtil til de særlige forhold, der gør sig gældende på lokalt og regionalt plan;

22. anser det for vigtigt, at der ikke pålægges de nationale, regionale og lokale forvaltninger eller virksomhederne, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, nogen umiddelbar rapporteringspligt eller administrativ byrde.

Kvaliteten af oplysningerne på LULUCF-området

23. Det Europæiske Regionsudvalg peger på, at mangfoldigheden og variabiliteten af arealanvendelsen i Europa fører til en behandling som af natur er forskellig og uensartet, og som nødvendiggør en stærk og koordineret harmonisering og standardisering af kvaliteten af medlemsstaternes data. I den forbindelse skal der tages hensyn ikke kun til nationale, men også regionale og lokale forhold og vilkår, herunder deres dynamik. Udvalget foreslår i den forbindelse, at der gøres brug af erfaringer fra anvendelse af instrumenter såsom metoderne for emissionsopgørelse som led i Borgmesteraftaleinitiativet, og at det kobles sammen med den løbende indsats for at etablere fleksible, letanvendelige og pålidelige indikatorer for måling af lokale og regionale emissioner som led i Den Globale Borgmesteraftale;

24. er bekymret over, at Kyoto-protokollen udløber ved udgangen af 2020. Dermed skal styringen af LULUCF-sektoren udvikles yderligere inden for EU. Dette er på nuværende tidspunkt sikret i kraft af LULUCF-afgørelsen (529/2013/EU). Gennemførelsen af denne afgørelse er allerede indledt, hvilket skaber bedre regnskabs- og bogføringssystemer frem til 2020. Uden relevante retsregler, som konsoliderer denne implementering og fastlægger de gældende regler for perioden efter 2020, kunne den måde, hvorpå LULUCF vil indgå i den samlede ramme, være forskelligartet i hele EU. Forskelle i rapporterings- og regnskabsregler fra én medlemsstat til en anden vil have negativ betydning for det indre marked.

De lokale og regionale myndigheders betydning for LULUCF-opgørelserne

25. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at regnskabsreglerne for LULUCF-opgørelser på grundlag af IPCC-proceduren fra 2006 ikke hører til de mest moderne metoder. EU bør sørge for en væsentlig videreudvikling af opgørelsesproceduren for at gøre den nøjagtigere og hurtigere og samtidig bevare systemets enkelhed og gennemsigtighed. I den forbindelse spiller byerne og regionerne en vigtig, for ikke at sige afgørende, rolle i formidlingen af de oplysninger, der er nødvendige for LULUCF-opgørelserne både med henblik på efterfølgende evalueringer og udarbejdelse af prognoser;

26. understreger, at anvendelsen af støttestrukturer i proceduren, som skal fremme en gradvis forbedring, er tegn på en meget lovende udvikling. RU kan bidrage til at skabe et gunstigt miljø for i overensstemmelse med IPCC-procedurens centrale principper, herunder konsistens, sammenlignelighed, fuldstændighed, nøjagtighed og gennemsigtighed, at kunne videreudbygge byernes og regionernes kapacitet til at indsamle, analysere, sammenlægge og sammenligne data i LULUCF-sammenhæng;

27. mener, at Kommissionen i samarbejde med RU bør udvikle retningslinjer med henblik på at yde de lokale og regionale myndigheder proceduremæssig hjælp til dataindsamling og opstilling af fælles metodiske standarder for inddragelse og hensyntagen til lokale oplysninger og i den forbindelse være opmærksom på det nødvendige i kompromiser mellem nøjagtighed og omkostningseffektivitet og i begrænsning af de administrative byrder. Større nøjagtighed kan kun opnås gennem inddragelse af lokale og regionale eksperter.

Inddragelse af et bredt spektrum af interessenter

28. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at en tilgang, der inddrager en lang række interessenter, ikke kun kan anbefales for at opnå enighed om spørgsmål om klimaændringer og udformningen af LULUCF, men også bidrager til at øge gennemsigtigheden og rapporteringsforpligtelsen, til at sikre en bedre vurdering af de sociale og økonomiske virkninger på lokalt og regionalt plan, til lettere at finde optimale løsninger og til at få greb om den tiltagende kompleksitet på alle områder;

29. mener, at der i forbindelse med inddragelse af LULUCF i de klimapolitiske rammer i første række skal tages hensyn til landbrug og skovbrug, men også boligsektorens, affaldshåndteringens og småindustriens bidrag både ved indførelse af bedste praksis mht. gennemsigtighedskrav og sikring af kontrolmekanismernes effektivitet. En hurtig og konkret tilbagemelding fra de enkelte områder både under drøftelserne om forordningen og under gennemførelsen er udslagsgivende og afgørende.

Finansiering

30. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at finansieringsmulighederne fortløbende og mere resolut end hidtil må udvides til det lokale og regionale plan, hvor de kan fungere som et attraktivt supplement ved privat finansiering og for kreditinstitutter. Ud over nationale og europæiske finansieringsmidler i form af tilskud og medfinansiering bør det overvejes at forbedre de lokale og regionale myndigheders kreditværdighed og muligheder for långivning og lånoptagelse i forbindelse med gennemførelsen af initiativer på miljøområdet. Dette kan opnås gennem ændringer i lovgivningen eller ved at byer, der ikke selv er store nok, går sammen om f.eks. at købe obligationer.

Bruxelles, den 23. marts 2017.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA